წელიწადი მეორე ფასი 10 კაპ. კვირა, 23 ღვინობისთვე 1916 წ. № 236

საქართველო

ხელის მოწერა და დასაბეჭდი განცხადებანი მიიღება „საქართველოს“ რედაქციასა და კანტორაში ყოველდღე კვირა-უქმეების გარდა, დილის 9—3-მდე.

ხელმოუწერელი წერილები არ დაიბეჭდება; დაუბეჭდავი მცირე წერილები და კორესპონდენციები სულ არ ინახება; ინახება ერთის თვით მხოლოდ დიდი წერილები და მოთხრობანი.

რედაქცია და კანტორა იმყოფება: თბილისში, მოსკოვის ქუჩაზე, № 4.

ფოსტის ადრესი წერილებისა და ფულისათვის: Тифлисъ, редакція „Сакартвело“, поч. ящикъ № 76

განცხადების ფასი

ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზე პეტიტით ღირს 15 კაპ., ბოლო გვერდზე პეტიტით—10 კ., კვანტირა-ვარეში და დაბეჭდულ განცხადებათა ფასი: სტრიქონი პეტიტი 1 გვ. ელირება 40 კ. 4-ზე 20 კ., ტექსტში—60 კ. სამგლოვიარო განცხადება თითოჯერ ზომით 15×2 ღირს 5 მ.; 20×2 ღირს 7 მ., 25×2 ღირს 8 მ. 3 საათის შემდეგ (მიიღება მხოლოდ ა. კალანდაძის სტამბაში) ელირ. მეტი.

დამატებიანი № ღირს უველგან 10 კაპ.

ჟურნალ-დღიური საპოლიტიკო, საეკონომიო და სალიტერატურო გაზეთი

წელიწადი მეორე. საქართველო წელიწადი მეორე.

ხელის მოწერის ფასი: ყოველ-კვირეულ სულათებიან დამატებით 4 თვით—4 მ. 80 კ. 3 თვით—3 მ. 60 კ. 1 თვით—1 მ. 20 კ. თვითურად ხელის მოწერა შეიძლება მხოლოდ თვის პირველიდან პირ-მდე.

განმარტებით: წლიურად—10 მ. ხელის მოწერისას 5 მ. 1 თებათვიდან—9 მან.

სამგლოვიარო განცხადება ჩვეულებრივის ზომისა ღირს 5 მან. ნაშუადღევის 4 საათის შემდეგ 6—მან.

გაზეთის კანტორა ღიაა დილით—9—3 საათამდე.

ფოსტის მისამართი: Тифлисъ. Московская ул. № 4, домъ Габаева. Почтовый ящикъ № 76.

რედაქტორ-გამომცემელი ანდრო შანშიაშვილი.

მეუღლე მართა გიორგის ასული, შვილები: ალექსანდრე და გრიგორი დავითის ძენი კეკელიები და ნატალია დავითის ასული პაპავა აუწყებენ ნათესავებს და ნაცნობთ

დავით (კახუ) გრიგორის ძე კეკელიას

გარდაცვალებას.

პანაშვიდი გადახდილი იქნება ორშაბათს 24 ოქტომბერს სადამოს 5 საათზე მიხეილის საავადმყოფოს სამლოცველოში. გამოსვენება პანაშვიდის შემდეგ თბ. სადგურიდან სოფელ ბანძაში წასასვენებლად, სადაც მოხდება დაკრძალვა.

(1—371—1)

„საქართველოს“ კანტორისაგან.

კუთაისის ხელის მომწერლებს,

ვისაც სრულად ფული არ აქვთ გადახდილი, ვთხოვთ გადასცენ თ. მთავრიშვილის და ამხ. წიგნის მაღაზიაში.

განცხადება

ახალი კლუბის მამასახლისთა საბჭო

ამით აუწყებს ამავე კლუბის წევრთ, რომ რადგანაც 12 ამა ღვინობისთვეს საგანგებო კრება არ შესდგა, კრება გადაიდო 30 ამავე ღვინობისთვისათვის დღისით 12 საათზე.

კლუბის წესდების § 29 თანახმად ეს კრება ჩაითვლება კანონიერად, რამდენი წევრიც არ უნდა დაესწროს.

განსახილველია: მიმდინარე კითხვები და მუდმივ მოსიარულეთა არჩევნები. (3—214—1)

ახალი კლუბი

ერთი კვირის პროგრამა, 24 ღვინობისთვიდან 31 ღვინობისთვემდე.

ორშაბათი—ოპერეტი. ბილეთები 30 კაპ.—1 მანეთამდე.

სამშაბათი—სასიმფონიო კონცერტი მ. ა. ვოლფ-იზრაელის ლოტბარობით.

ოთხშაბათი—სინემატოგრაფი, შემდეგ კონცერტი, კაბარე.

ხუთშაბათი—ქართული წარმოდგენა. ბილეთები 50 კაპ.—30 კაპ.-დე.

პარასკევი—ოპერეტი. ბილეთები 30 კაპ.—1 მანეთამდე.

შაბათი—კონცერტი სიმებ. ორკესტრისა მ. ა. ვოლფ-იზრაელის ლოტბარობით.

კვირა—რუსული წარმოდგენა. ბილეთები 50 კაპ.—30 კ.-დე.

დასაწყისი: კონცერტებისა საღ. 9 საათზე.
„ წარმოდგენ. „ 8½ საათზე.
„ სინემატოგრაფისა „ 8½ საათზე.

სტუმრები იხდიან კლუბში შესასვლელ ფასს: მამაკაცები 1 მან. მანდილოსნები და სტუდენტები (ფორმით) 50 კაპ.

(1—215—1)

შეშის საწყობი

ნიკოლოზ იოს. ჭრელაშვილისა

ანდრიას ქუჩა, № 87. საუკეთესო ღირსების შეშა

უველასთვის ხელმისაწვდენ ფასზე

საკუთარი ტყიდან

საწყობს აქვს გადამზიდავი ურმები და კიხრულობს შინ მიტანასაც

(103—წ.) ტელეფონი 5—96.

ღვინის საწყობი

ნიკო გ. სესიაშვილისა

იყიდება ხელსაყრელ ფასებში საუცხოვო ნამდვილი

კახური ღვინო

განვის ქუჩა № 4.

სახლი სათავად-აზნაურო ბანკისა.

(185—წ.)

„ფრანციის“ ნოემბრის ქვეშ, შტაბის ძუძა.

მოწყობილია ევროპიულ პირველ ხარისხოვან რესტორანების მსგავსად. საჭმელები ევროპიულიც არის და ადგილობრივიც. ყოველ დღეა: ხარშო, ღომი, საცივი, ხაჭაპური, „პიროჭკი“ და სხვა საუზმე. სადილი და ვახშამი. მიუხედავად სანოვაგის სიძვირისა, „ეკონომიაში“ სადილები ეტად იაფია. გამოცდილი მზარეული სადილს კარაქით ამზადებს.

სასადილოში არის ნარდი და ბილიარდი

პატივისცემით „კაფე-პარიზის“ წინანდელი მფარმოებელი
(თ. 258—26) დიმიტრი უჩ. გიგიბერია და ნ. ბ. ჟურთაშარი

პირველ ხარისხოვანი რესტორანი

კაფე პარიზი

ახლად მოწყობილი მსგავსად სატახტო ქალაქთა რესტორანებისა.

(სასახლის ქუჩაზე „ახალ კლუბის“ ქვეშ)

ხილისაგან თავის შეფარება მხოლოდ „კაფე პარიზში“ შეიძლება.

ფასები ყველასათვის ხელმისაწვდომია

ყოველ დღე მზადდება

საუზმე სადილები ვახშმები

ჩაი ყავა ხაჭაპური პიროჭკები

ადგილობრივი და უცხოური საჭმელები, კარაქზე, გამოცდილ მზარეულის ხელმძღვანელობით.

პატივისცემით ხილ. ხ. გიგიბერია.

დაიბეჭდა ბ-ნ დ. უზნაძის მიერ შედგენილი წიგნი:

„მსოფლიო ისტორიის სახელმძღვანელო“

პირველი ნაწილი ძველი აღმოსავლეთი და პრეისტორიული კულტურა,

ფასი ყდით ექვსი აბაზი.

და ბ-ნ ვას. წერეთლის მიერ შედგენილი:

ქართული საგეცნიერო და საფილოსოფოსო

ტერმინოლოგია

ივანე პეტრიწის თარგმანის მიხედვით, ფ. 30 კაპ.

გამოცემულნი თ. მთავრიშვილისა და ამხ. წიგნის მაღაზიის მიერ.

იბეჭდება და მალე გამოვა ბ-ნ ს. ბურგაძის მიერ შედგენილი ქრისტომათია

ჩვენი ახალი მწერლობა

და ბ-ნ ვ. ყიფიანის მიერ შედგენილი

ალგებრა ქართულ ენაზე.

(10—208—7)

საუკეთესო კახური

ღვინის საწყობი

ადამ ზურაბის ძის

ბერელაშვილისა

მოთავსებულია მიხეილის ქუჩაზე № 5. ბაკუთარი სახლი.

(102—წ.)

ექიმი

ფონ-ირტელი

(მიხეილოვის პროსპ. 128, კრილოვის ქუჩის კუთხე, 1, შესავალი კრილოვის ქუჩიდან, სახლი ოჰანეზოვისა).

მოსკოვის სახაზინო საავადმყოფოს უფროსი ორდინატორი, სპეციალისტი დოსტაქრობისა, საშარდე მილისა, სქესობრივი ორგანოებისა, სიფილისისა და მის შედეგებისა (საშარდე მილის დავიწროება), სქესობრივი უძლურებისა, სიმსივნისა, ჭრილობისა, ბუასილისა, თეთრანასი (Бѣль), საშარდე ბუშტის სნეულებისა და საშვილოსნოსი. ორივე სქესის ავადმყოფების მიღება ხდება დილის 9½-დან 1 საათამდე და ნაშუადღევის 5—9 საათამდე.

ერლიხის „914“ და „606“

შეშხაპუნება

გოლოვინის პრ. და ხამხედრო ქუჩის კუთხეში, ფოსტა-ტელეგრაფის პირდაპირ გაიხსნა

ახალი აფთიაქი

პროვიზორის ახლადდიანისა

ექიმი

მ. ი. ვაჩნაძე

იღებს ბავშვთა და შინაგან სნეულ. ავადმყოფებს მუდამ დღე, კვირა-დღის გარდა საღამოს 5—7 საათამდე, ბელინსკის ქ. № 4. (თ.—202—)

დოქტორი მედიცინისა

მოსე ანთიმოზის მე

კალანდარიშვილი

უმფროსი ექიმი თბ. კადეტთა კორპუსისა.

ბავშვთა, შინაგან და ქირურგიულ სნეულებიან ავადმყოფებს მიიღებს ოლღას ქ. № 3.

ექიმი-დოქტაძარი

გ. მ. მუხაძე

იღებს ავადმყოფთ საღამოს 5—6 საათ. მისამართი: კუთხე კიროჩნი და დიდი მთაწმინდის ქუჩისა, სახლი სვანიშვილისა; შესავალი დიდი მთაწმინდის ქუჩიდან № 67 ოფიცერთა ეკონომიური საზოგადოების შენობის პირდაპირ. ტელეფონი № 5—77.

კუზმა მინინის მემკვიდრე

ტამბოველ გუბერნატორს, როგორსაც სჩანს, ცოტა არ იყოს ბუნდოვანი წარმოდგენა ჰქონია ეკონომიური მეცნიერების შესახებ. გაზეთებში ცნობა იყო, რომ ის თავის გუბერნიაში მოგზაურობს სოფელ-სოფელ და მცხოვრებლებს არწმუნებს ბაზარში პური გამოიტანონ გასასყიდად. პოლიტიკური ეკონომიის ორიოდე პოპულიარული სახელმძღვანელო რომ მაინც წაკითხული ჰქონოდა, ასეთ გარჯას თავს აიცილებდა გულუბრყვილო ბიუროკრატი. იმ სახელმძღვანელოებიდან სხვათა შორის შემდეგ უბრალო ჭეშმარიტებებს შეიგნებდა. აღებმიცემობა წარმოებასა და მეურნეობაზეა დამოკიდებული და როცა ეს უკანასკნელნი მოშლილია ან შეფერხებული, ნაწარმოებები ბუნებრივად ძვირდება და ჰქრება ბაზარში. არავითარ გონებამახვილ არგუმენტებს, თუნდ ყოვლის შემძლე რუსის მოხელისას, არ ძალუძს ადამიანს ბაზარში გაატანინოს ის, რაც აუცილებლად თვით მას სჭირდება არსებობისთვის: მით უმეტეს თუ იმ ადამიანსა და იმ ბაზარს შორის არც რკინის გზები მოიპოვება საკმაოდ, არც ხეირიანი საურმე გზატკეცილები.

მართლაც დიდი სიბრძნე არ არის საჭირო იმ საზოგადო მოვლენების დასანახავად, სურსათის გაძვირებასა და გაჭრობას რომ იწვევენ რუსეთის ბაზარში. როგორც მეფის ნაცვლის უკანასკნელი განმარტებიდან სჩანს, დამუშავებული მამულის რაოდენობა ერთი მესამედით შემცირებულა ჩრდილო-კავკასიაში. მაგრამ ასეთი შემცირება მოხდა არა მარტო ერთ რომელიმე რაიონში, არამედ მთელს სახელმწიფოში. ეს მოსალოდნელი იყო განმორებითი მობილიზაციების შემდეგ. მუშა ხელისა და საჭონლის სოფლიდან გაკრეფას აუცილებლად სამეურნეო კულტურისა და მოსავლის შემცირება უნდა მოჰყოლოდა; მით უმეტეს, რომ სამეურნეო მანქანები, რომელთაც რამოდენიმეთ ცოცხალი ძალის ანაზღაურება შეუძლია, ნაკლებ იხმარება რუსეთში. არც გლეხი, არც მემამულე ადვილად აღარ ელევა პურსა თუ სხვაგვარ სანოვაგეს, მიტომ რომ მათი „მოსახმარი ღირებულება“ არაჩვეულებრივად გაიზარდა ომის განმავლობაში. მართალია მათი საბაზრო ფასიც მოულოდნელად გაიზარდა, მაგრამ ფულს როდი აქვს ძველი მომზიდველი თვისება. სოფელში ისედაც დიდძალი ქაღალდის ფული ტრიალებს: ნავარაუდევია, რომ ომის დროს მარტო სათადარიგო ჯარისკაცების ულუფის სახით, დაახლოებით მილიარდ ნახევარი მანეთი შევიდა რუსის სოფელში. ამას გარდა თითქმის ერთი მილიარდი მანეთის ეკონომია მაგარი სასმელების აღკრძალვამ გამოიწვია. ბოლოს გლეხკაცების ერთმა ნაწილმა ბევრი მოიგო მუშა ხელის გაძვირებითაც. ასეთ მდგომარეობაში ზედმეტი მანეთი მისთვის არაფერს წარმოადგენს სახარბიელოს. მით უმეტეს, რომ თვით მანეთი საგამოცანო ღირებულებად იქცა.

ეკონომიური კანონები ისეთი რკინისებური ძალიერით მოქმედობენ, რომ არა თუ გუბერნატორების დაელექტრიკას, მკაცრ ადმინისტრატიულ განკარგულებებსაც არ ძალუძთ მათი წინააღმდეგობა. ეს ნათლად დაამტკიცა უკანასკნელი დროის ამბებმა. სპეკულიაციის ასალაგმავად სასტიკი ზომები მიიღეს, ხორბალისთვის მაქსიმალური ფასები დააწესეს, სანოვაგისთვის ნიხრი შემოიღეს. ცხოვრების გაძვირებას მაინც არაფერი ეშველა: პირიქით, ის ჩქარი ნაბიჯით მიდის წინ.

ზოგიერთი ჰფიქრობს, რომ ეს სხვათა შორის უმაღლესი მართველობის უსისტემობით და უთაურობით აიხსნება. ეს მართალია რამოდენიმედ. ცნობილია, რომ სასურსათო საქმის გასაძღოლად რავდენიმე, ერთი-მეორის უარისმყოფელი დაწესებულება არსებობს პეტროგრადში. საქმე იქამდე მიდის, რომ ერთმა მათგანმა არც კი იცის რა ხდება მეორეში. ამ ერთი კვირის წინად სათათბიროს სამიუჯეტო კომისიის სხდომაზე მიწადმოქმედების მინისტრმა გრაფმა ბობრინსკიმ გულახდილად განაცხადა, რომ მას დაახლოებით წარმოდგენილიც კი არ აქვს თუ სად არის და რას აკეთებს თავად ობოლენსკის კომიტეტი, რომელიც სიძვირესთან საბრძოლველად იყო დანიშნული. უეჭველია, რომ სახელმწიფო მართველობის ლაბირინტი მეტის მეტად დახლართული ყოფილა თუ კი უმაღლესი ხელისუფალნიც კი, რომელნიც ქვეყნის წინამძღოლებად არიან მოწოდებულნი, ერთმანეთს ვეღარ პოულობენ. რაღა უნდა ჰქმნან ჩვეულებრივმა მოქალაქეებმა, რომელთაც ხშირად ხელფები შეკრული აქვთ და თვალები ახვეული?

ლიბერალი პროფესორი ევგენი ტრუბეცკოი სახელმწიფოებრივი სოციალიზმის აუცილებლობას ჰქადაგებს. „სოციალიზმის ნაწილ-ნაწილ განხორციელება ომის დროს, მისი აზრით, სწორედ გაგებული მამულიშვილობის ვალდებულობას შეადგენს“. სახელმწიფო სათათბიროს წევრი ნეკლიუდოვი პირიქით საშუალო საუკუნეებისკენ გვიწვევს: ის ჰფიქრობს, რომ ფულის გადასახადის მაგივრად ნატურალური ხარკის შემოღებაა საჭირო ხორბლისა და სურსათის სახით; უამისოდ შეუძლებელი იქნება არმიისა და სახელმწიფო დაწესებულებების გამოკვებაო. მაგრამ ხარკოველი დეპუტატი იმას კი არ ჰკითხულობს, როგორ უნდა მოეწყოს ტეხნიკურად თანამედროვე სახელმწიფოში პურის ხარკის აკრეფა ან რა მოუვა ისედაც დაცემულ მანეთის კურსს თუ ხაზინამაც კი უნდობლობა გამოუცხადა მას.

რეალისტური შეგნების ადგილი უნიადაგო ოცნებამ დაიჭირა, რეაქციური და რევოლუციური უტოპიები ერთმანეთში აირია.

ამ სამი სახის ერთად არევ-დარევაში მოქნილი გეშეფტმახერები საქმეებს აკეთებენ, ენიჭო მოხელეები კარიერას...

ამ სამასი წლის წინათ რუსეთის სახელმწიფო ბედშავ დღეებს განიცდიდა. ძველი სამეფო გვარეულობა რიურიკოვიჩებისა გადავიდა, სამეფო ტახტი ხელმარჯვე მაძიებლების სათამაშო საგნად გახდა. ხაზინა დაცალიერდა, ხალხი გაღატაკდა, შინაგანი წესწყობილება აირივდაირია. ბოლოს პოლონელმა ჯარმა დედა ქალაქი მოსკოვი დაიპირა. მაგრამ მამულიშვილურმა აღფრთოვანებამ ქვეყანა გამოიყვანა დამცირებისა და უძლურებისაგან. ნიჟნი-ნოვგოროდში შეძლებულმა ყასაბმა კუზმა მინინმა მოქალაქეებს მხურვალე მოწოდებით მიმართა და განძი გამოაღებინა, მამაცმა თავადმა პოჟარსკიმ ლაშქარი შეადგინა და მოსკოვი უცხოელებისგან გაანთავისუფლა.

რუსეთი დღესაც განსაცდელში იმყოფება. სასტიკი და დაუნდობელი მტერი კარზე სდგას, ხალხი გაჭირვებულია, მრავალ-რიცხოვან არმიას გაძღოლა და გამოკვება სჭირდება. ამ სახიფათო წუთში ზოგიერთ სახელმწიფო მოღვაწესა თუ პუბლიცისტს მინინის ისტორიული სიტყვები გაახსენდა: დავგირავოთ ჩვენი ცოლები და ჩვენი შვილებიო. მაგრამ რაღაც ირონიის მსგავსად გაისმის დღეს ეს სიტყვები. როგორც სჩანს კეთილშობილი ნიჟეგოროდელი ყასბის მემკვიდრენი ძლიერ გამოცვლილან და აღარ ჰგვანან თავიანთ წინაპარს.

ვ. ლელიანი.

ძის ამბები

გრძოლის ველზე

მაკენზენის არმიამ დობრუჯში ბაბახანის ტყემდე მიახწია. მას შემდეგ კი აღირავითარი ცნობა აღარ მოსულა და ჩვენც არ ვიცით სწარმოებს ბრძოლა თუ ორივე მოპირდაპირე წინასწარ მზადებაში არიან. აქ დამყარებული მდგომარეობა ახლა უფრო ხელსაყრელია მაკენზენისათვის. საქმე იმაშია, რომ რუსეთის და რუმინეთის ჯარს ზურგი სამოქმედოთ მეტად ძნელი, ყოველგვარად შემაფერხებელი აქვთ. სწორედ ამ ტყიდან ვიდრე დუნაიმდე იწყება საშინელი ჭაობები და მრავალი არხები მდ. დუნაისა. ოპერაციის წარმოება ისეთ მიდამოებში, როგორიც არის დობრუჯის ჩრდილოეთის ნაწილი, ყოვლად შეუძლებელია. თვით მდ. დუნაი ერთგვარი კედელია, რომლის გადალახვა იმ შემთხვევაში, თუ მტერი ბრძოლის პირს გაარღვევს, მეტად საზარალო იქნება თუნდაც რომ რუსეთმა აუარებელი ჯარი მიაშველოს, მაინც გაბედული ოპერაციის წარმოება სახიფათოა. მაშასადამე აქ თავისთავად იბადება შემდეგი კითხვა: დაიწყებს რუსეთის ხელდრობა სწორედ დობრუჯში შეტევას მაკენზენის წინააღმდეგ, თუ პირიქით დასტოვებს მთელ დობრუჯს, გადმოვა მდ. დუნაის მარცხენა ნაპირზე და იქ გამაგრდება; ჩვენ ვფიქრობთ, რომ ნამდვილად რუსეთის მთავარ შტაბი ასეც მოიქცევა. და რომ მართლაც ასეთი განზრახვა არ ჰქონდეს, არასოდეს ამდენხანს უმოქმედოთ არ გაჩერდებოდა, რადგან დახანება ხელსაყრელია მხოლოდ მაკენზენისათვის, რადგან უკანასკნელის საშუალება ეძლევა ჯერ ერთი ძალები შემოიკრიფოს, მეორეც გაამაგროს დაპყრობილი ადგილები. უფრო მოსალოდნელია რუსეთის შეტაკება სხვა ადგილას, უფრო კი ფალკენჰაინის წინააღმდეგ, რადგან თუ აქ ავსტრიელები იმდენად დამარცხდებიან, რომ აქტიურ მოქმედების უნარი აღარ ექნებათ, მაშინ მაკენზენი თავისთავად გასაჭირში ჩავარდება.

აღმოსავლეთ ბრძოლის ველზე მდ. სტოხოდით გუშინდელ ოფიციალ დეპეშის ცნობით, ახლა თვით რუსებს დაუწყვიათ შეტევა და დაკარგული ადგილები უკან დაუბრუნებიათ.

X.

ომის დეპეშები

22 ივნისისთვე.

უმაღლეს მთავარსარდლის შტაბისა.

პეტროგრადი. 21 ივნისისთვე ოფიციალი. დასავლეთის ასპარეზი. მდ. სტოხოდზე ვიტონეჟის რაიონში და ალექსანდროვის მახლობლად ბრძოლა გრძელდება. ერთმა ჩვენმა ბათალიონთაგანმა მოახერხა მტრის უკუგდება იმ თხრილებიდან, რომელნიც გუშინ წაგვართვეს მათ. ლიპიც დოლნაიას მაღლობებიდან რუსის რაზმებმა გაარღვიეს მოწინააღმდეგის ხაზის მავთულები, ზოგიერთ ადგილას უკან დაახევინეს კიდეც. ძლიერი ბურუსი ხელს უშლიდა ჩვენს არტილერიის მოქმედებას. მდ. ბისტრიცაზე, სოფ. კრივიჩის რაიონში, რუსთა მზვერავნი მოულოდნელად დაესხნენ მტრის ერთს როტას, გაჰფანტეს და 13 კაცი წამოიყვანეს ტყვედ.

კავკასიის ასპარეზი. რუსთა ორი მფრინავი 19 ივნისისთვეს თავს დაესხნენ ოსმალთა ბანაკს იაშ-მეიდან თან, ნურიკისა და ტა-საგანის ჩრდილო-დასავლეთით. საღიზმანის რაიონში რუსთა მზვერავებმა 15 დატვირთული სახედარი ჩაიგდო დავლად.

რუმინეთის ასპარეზი. ა) ტრანსილვანია. ახალი არავითარი ცნობა არ მოსულა. ბ) დობრუჯა. არსებითი ცვლილება არ მომხდარა.

—

პარიზი, 21 ივნისისთვე. სომას სამხრეთით მკვირცხლი საარტილერიო სროლაა. ბრძოლა უმთავრესად ლიგონისა და შილიის მახლობლადაა. ლაკურის აღმოსავლეთით ფრანგებმა მარჯვედ გაითარეშეს. მაასის მარჯვენა ნაპირზე ღამემ წყნარად ჩაიარა. გუშინ დღისით გერმანელებმა დასცალეს ფორტი ვო. ამ ფორტის გარშემო აგერ რამდენიმე დღეა სასტიკი საარტილერიო სროლა სწარმოებდა. ფრანგები თანდათანობით უახლოვდებოდნენ მას. მთელი დღის განმავლობაში ფორტში სამჯერ მოხდა აფეთქება. ღამით ფრანგთა ქვეითა ჯარმა დაიჭირა სიმაგრის უმთავრესი ნაწილი. ფრანგებს დიდი ზარალი არ მოსვლიათ. ამნაირად, ვერდენის სარტყლის გარე სიმაგრები სრულად აღდგენილ იქმნა. დანარჩენ ფრონტზე არსებითი ცვლილება არ მომხდარა.

ბუქარესტი, 20 ივნისისთვე. ოფიციალი. დაწვრილებითი ამბები 10—18 ივნისისთვისა. მტერმა მთელს ფრონტის გასწვრივ დაიწყო შემოტევა. რაკიღა რიცხვით მეტნი იყვნენ, რუმინელები იძულებული გახდნენ უკან დაეხიათ, თუმცა კონტრ-იერიშებზე არ აუღიათ ხელი. ავსტრიელთა ჯარების გარდა ბრძოლის ველზე გამოიყვანეს ბავარიის მე-11 დივიზია. არმიის უფროსი გენერალი ბრუგულინი მძიმედ დაიჭრა დუმ-დუმის ტყვიით. 14 ივნისისთვეს რუმინებმა იერიში მიიტანეს მტრის მარცხენა ფრთაზე და მთელს ფრონტზე დიდი ზარალით დაახევინეს უკან. მტერმა ქალაქ პესტა-პეშტისაკენ დაიხია, ბრძოლის ველზე ათასამდე კაცი დასტოვა. რუმინელთ დავლად დარჩათ 20 ტყვიისმფრქვეველი, 2 ზარბაზანი და 2 საგაუბიცო ბატარეია, რომელნიც უმალვე მტერს მიაყოლეს ზურგში. 16 ივნისისთვესაც რუმინელები განაგრძობდნენ იერიშებს. ტყვე გერმანელები ამბობენ, ამ ბრძოლაში მოკლულ იქმნა გენერალი კრეისელი, ხოლო შტაბის უფროსი დაიჭრაო. 17 ივნისისთვეს რუმინელებს თავიანთი პოზიციები უჭერიათ ჟიუს აღმოსავლეთით. რუმინელები მისდევენ მტერს.

ბუქარესტი. 21 ივნისის. ოფიც. ცნობა. ჩრდილო-დასავლეთი ასპარეზი. მოლდავიის დასავლეთ საზღვარზე პრედეალამდე მდგომარეობა უცვლელია. პრახოვის ღელეში ბრძოლამ მთელი დღე გასტანა. დრაგოსლავლის მიდამოებში, მოპირდაპირე შევაჩერეთ. ალიუტის დასავლეთით სასტიკი ბრძოლაა.

სამხრეთ ასპარეზზე მდგომარეობა უცვლელია.

ლონდონი. 21 ივნისისთვე. ოფიც. ცნობა. 19 ივნისისთვეს, ნორდჰინდენბურგთან, მოპირდაპირემ დაატყვევა ჰოლანდიელთა ორთქმავალი „ჰოლდსმიტი“.

რომი. 21 ივნისის. ოფიც. ცნობა. ჩვენმა ჯარმა სძლია მოპირდაპირის სასტიკ წინააღმდეგობას და დაიჭირა თხრილები ტიროლის და სან-მარკოს აღმოსავლეთ კალთებზე. დატყვევებულია 4731 კაცი, მათში 132 ოფიცერია, ხელთ ვიგდეთ მრავალი საომარი იარაღი და სურსათი. იზონცოს არემარეს, მოპირდაპირე ყუმბარებით გაუმასპინძლდა,

ქურნალ-გაზეთებიდან

რუმინეთი.

ოგლინის აზრი

ტრანსილვანიის ასპარეზზე, ფალკენჰაინის ჯარის წინააღმდეგ რუმინელებთან ერთად რუსებიც იბრძვიან. ამას ისიც ადასტურებს, რომ რუმინეთის ასპარეზიდან ბრძოლის ცნობებს უმაღლეს მთავარსარდლის შტაბი გვაწვდის. მტერი შეიჭრა როგორც მოლდავიაში, ისე ვალახიაში, თუმცა მოლდავიაში რუმინელები მალე გაიმართნენ წელში და ფალკენჰაინის შეტევა შეაფერხეს. ვალახიაში კი ცხარე ბრძოლა მოელს ხაზზე სწარმოებდა კრონშტატ-გერმანშტატ-პეტროშენის გეზით. კრონშტანტიდან ავსტრია-გერმანელები სამხრეთ და სამხრეთ-დასავლეთისაკენ მოდიან, სამხრეთით—ბუქარესტისაკენ (აქ ბრძოლა პრედეალის სამხრეთითაა) სამხრეთ-დასავლეთით მტერი მიემართება რუჟურეს გზით ბრაილის უღელტეხილით დრაგოსლავლეს მიდამოებისა და მის გვერდით მდებარე ტირგულის ველისაკენ (ვალახიის კიმპოლუნის მიდამოები). გერმანშტატიდან მოპირდაპირე უტევს მდ. ალიუტის (ოლტი, ოლტი, სლეტი) ველში. პეტროშენიდან მტერი უტევდა მდ. ჟიუს (იგივე ჟიული) ველით.

საერთოდ რუმინიის ბედი, კერძოდ ვალახიისაც, თუმცა სულ უიმედობამდე არ მისულა, მაგრამ საგონებელში ჩამგდები კია და მოკავშირეთაგან სწრაფს და გადამწყვეტ დახმარებას მოითხოვს. რუმინეთის საქმე უფრო იმან ჩააგდო საფრთხეში, რომ მაკენზენმა დობრუჯში თავისს მიზანს მიაღწია. აქ მან ბულგარელ-გერმანელ-ოსმალთა ჯარებით რუსეთ-რუმინეთის ჯარი ჩრდილოეთისაკენ დასწია. ეხლა ეს ჯარი დუნაის დაბლობებისაკენ მიეშურება. ჯერ-ჯერობით მაკენზენი არ შეცდილა, დუნაის გადალახვას და დობრუჯის მხრიდან ვალახიაში შესვლას.

„რეჩ“-ის სამხედრო მიმომხილველ გ. პ.—ს აზრი.

ტრანსილვანიაში რუსის ჯარიც მოქმედებს, მაგრამ აქ მოპირდაპირესაც (ავსტრიელებს), როგორც სჩანს გერმანელებიც მოჰშველებიან.

ბულგარეთის გაზეთებში ცნობა იყო, რუმინეთში მალე ჩამოვა გერმანელების 14 დივიზიაო.

დობრუჯში მომქმედ ბულგარელთა ჯარის სარდალ გენერალ ტოშევს გერმანელების ორი დივიზია ჰყავს, ერთი საფრანგეთიდან გადმოყვანილი, მეორე ბალკანეთშივე მყოფი.

ბულგარეთში ჯარის გადაყვანა უფრო ძნელია, ვიდრე ტრანსილვანიაში. ჰინდერბურგი, ალბად, შესძლებს ამ ჯარის გადმოყვანას, რადგანაც ახლა ტრანსილვანიაში დასავლეთიდან გადმოყვანილი ბავარიის ჯარიც კი მოქმედებს. ყოველივე ეს იმისი მომასწავებელია, რომ რუმინეთის ასპარეზზე ამ რამდენიმე დღეში მეტად ცხარე ბრძოლას უნდა ველოდეთ. სარწმუნო წრეებიდან იტყობინებიან; დაუჯერებელია, რომ რუმინელებისთანა რაინდმა ხალხმა თავისი სატახტო ქალაქი ბუქარესტი ვისმეს დაანებოს და გაერიდოსო.

მდ. უზის ველში სამხრეთით ას ვერსზე, ჩიკ-სერედის აღმოსავლეთით, რუმინელებმა ხელი შეუბრუნეს მოპირდაპირეს და დაატყვევეს 10 ოფიცერი, 900 მეომარი.

დობრუჯში მაკენზენი განაგრძობს და ანვითარებს შეტევას, თუმცა აქ მოქმედებას ადგილობრივი მნიშვნელობა აქვს და მთლიან სტრატეგიულ გეგმის განხორციელებას არსებითად ვერ დაეხმარება, რადგანაც რაც უნდა ჩრდილოეთით შორს შეიჭრას ტოშევის ჯარი, ვალახიას მოლდავიისაგან ვერ მოსწყვეტს.

ქ. შუმახის აზრი.

დობრუჯში ოერიშების გაჩაღებით მაკენზენს ჰსურდა რუმინელების ჯარი ტრანსილვანიიდან აეთ გამოეტყუებინა და ფალკენჰაინისთვის ხელფეხი უფრო გაეხსნა. მაგრამ რუმინელებმა ისევ დობრუჯის დროებით დაკარგვა ირჩიეს და ტრანსილვანიიდან ჯარი არ დასძრეს, რადგანაც რუმინეთს მთავარი საფრთხე სწორედ აქედან ელოდა.

ეხლა კი, როგორც ოფიციალი ცნობებით ვიცით, რუმინელებს პირიქით შეუტევიათ მოპირდაპირისათვის. მდ. უზის ველში, დორნა-ვარტას სამხრეთით 100 ვერსზე. რუმინელებს დაუტყვევებიათ 10 ოფიცერი და 900 მეომარი. სამხრეთ რუმინეთში (ვალახია) მოპირდაპირე განუდევნიათ რუმინელებს კიმპოლუნგიდან და ბულგარეთის ქალაქ ნიკოპოლისაკენ რუმინეთიდან მიმავალ გზიდან მდინარე ალიუტის ველში.

საერთო სურათი ტრანსილვანიის ასპარეზისა ასეთია: ფალკენჰაინის ჯარი დანაწილებული 6—7 მიიმართება სამთო გზით ვალახიისაკენ ეს ჯარი არც ერთი გეზით არ არის შეკავშირებული და მთლად მოწყვეტილია ერთი მეორისაგან. ასეთი მდგომარეობა ხელსაყრელია რუმინელებისათვის და თუ მათ იგი შესაფერისად გამოიყენეს, ფალკენჰაინის ჯარს საფრთხეში ჩააგდებენ. ჯერ-ჯერობით კი მხოლოდ ის ითქმის, რომ რუმინელების საქმე ტრანსილვანიაში ცოტათი გამოკეთდა.

„რუს. ვედომოსტი“-ს სამხედრო მიმომხილველი №-ის აზრი.

რუმინეთი მთავარს ბრძოლის ასპარეზად იქცა. უნდა ანგარიში გაუწიოთ ჩვენს თვალ წინ მომხდარ ამბებს და ვაკვირდეთ უნდა შეგვწევდეს სინამდვილეს თვალებში შევხედოთ, თუმცა არც გაზვიადებაა საჭირო, არც ხელის დაფარება.

მაკენზენს პირველხანად დავალებული ჰქონდა მოგერებითი ბრძოლა ეწარმოებინა და ბულგარეთი რუსეთ-რუმინეთის ჯარის შესევისაგან დაეფარა. მაგრამ მაკენზენმა კარგად იცოდა ბრძნული აზრი, თუ გინდა მარჯვედ მოიგერიო, შეუტიეო და თავისი მოგერებითი მოქმედება შეტევით დაიწყო. მალე დაიპყრო ტურტუკაი, სილისტრია. აქ დუნაის ნაპირზე გამაგრდა და ბუქარესტისაკენ არ დაძრულა. მერე რაკი დაინახა, რომ რუსეთ- რუმინეთის ჯარის მხრივ არსებითი რამ საფრთხე არ მოელოდა, დობრუჯისაკენ შეუტია. აქ მან მაშველი ჯარი მიიღო. აქ ჰყავდა ბულგარელების 3 დივიზია (ბულგარელების თითო დივიზიაში 6 პოლკია, 4 პოლკის მაგიერ) კიდევ მიიღო ერთი დივიზია ბულგარელებისა და რამდენიმე დივიზია ოსმალებისა. ჩვენ უკვე ვიცით, რომ მაკენზენმა რუსეთ-რუმინეთის ჯარი დობრუჯიდან თითქმის მთლად ჩრდილოეთისაკენ დასწიეს მდ. დუნაის დაბლობებამდე.

თუ კი გერმანელები რუმინეთის წინააღმდეგ მართლაც არსებითს მოქმედებას ადგანან, მაშინ უნდა ვიფიქროთ, რომ მაკენზენი მდ. დუნაის გადალახავს. ეს საქმე მით უფრო ადვილია მისთვის, რომ მდ. დუნაის მთელი სამხრეთი სანაპიროები მაკენზენის ხელთ არის.

მაკენზენი ალბად ჩრდილოეთით სვლას აღარ გაბაგრძობს, რადგანაც მისთვის ამას არავითარი აზრი არა აქვს.

თუ მოკავშირეები შესძლებენ საკმაო ძალის დროზე დაპირდაპირებას, ჰინდენბურგის გეგმა შეიძლება ვერ განხორციელდეს.

„რუსკოე სლოვო“-ს სამხედრო მიმომხილველი სწერს:

დობრუჯში ბულგარელ-გერმანელ-ოსმალთა ჯარი უკანასკნელ მიჯნებს—დუნაის ნაპირებს—უახლოვდება. ჯერ ცნობა არა გვაქვს სად იმყოფება ეხლა უკან დახეული რუსეთ-რუმინეთის ჯარი, ან დაიწყო მან დუნაის მარცხენა ნაპირზე გადასვლა თუ არა.

რაკი მაკენზენი დუნაის ნაპირებამდე მიაღწევს, იგი მოქმედებას შეაჩერებს და ფალკენჰაინის წინსვლას დაუცდის, რადგანაც ფალკენჰაინის დაუბმარებლად იგი დუნაის ვერ გადალახავს ვალახიისაკენ. ფალკენჰაინისათვის კი საჭიროა კარპატების მთებს ჩამოსცილდეს და რუმინეთის ველებზე ჩამოიეაკოს. ზამთრის მოახლოვება ტრანსილვანიის ასპარეზზე სამხედრო მოქმედებას არ შეაფერხებს.

გერმანელების ოფიციალი ცნობა 16 ივნისისთვის თარიღით იტყობინება: მაკენზენმა დობრუჯში თავისი საქმე დაამთავრა, აქ ბრძოლა გათავდა, მხოლოდ მოპირდაპირის გაფანტულ რაზმებთან არის აქა-იქ შეჯახება. ამ ცნობებიდან სჩანს, რომ რუსეთ-რუმინეთის ჯარმა მშვიდობიანად დაახწია თავი დობრუჯის მიდამოებს და მხოლოდ ზურგის ჯარის ნაწილია იგერიებს მტერს.

საბერძნეთი.

პელოპონესში ბერძენთა ჯარის გადაყვანის გამო, მინისტრთა საბჭოს შემდეგი ცნობა დაუგზავნია: ყოველივე უნდობლობის ასაცდენად მოკვშირეთაგან, მეფემ გადასწყვიტა: პელოპონესში გადაიყვანოს ჯარის ნაწილი, რომელიც დღეს თესალია-ეპირში ბინადრობს, სახელდობრ 3, 4 კორპუსები და 16 ეპირის დივიზია. საჭირო განკარგულება დღეს მოხდება, ჯარების გადაყვანა კი 21 ივნისისთვიდან დაიწყება.

ლამბროსის განცხადება.

მინისტრთა საბჭოს სხდომაზე, მინისტრ პრეზიდენტს შემდეგი განუცხადებია: „არას დროს არ მქონია აზრად პოლიტიკური მოღვაწეობა. მეფის წინადადება ჩემდამი ისე მოულოდნელი იყო, რომ დრო სრულიად არ მქონდა გავცნობოდი იმ საკითხებს, რომელთა გადაწყვეტა საბერძნეთისთვის დღეს მეტად აუცილებელია. ამის მიზეზით არ ძალმიძს ახლავე განვაცხადო, თუ რა გზას დავადგები! ხოლო რაც პირადად მე შემეხება, ვიტყვი: ყოველთვის მზად ვარ თავი შევწირო ერსა და მეფეს“. ჩემის მხრით, სასურველია არ შეიცვალოს ის განწყობილება, რომელიც

---

*) ჩვენ გვაქვს სახეში შემდეგი სტატიები: 1) „საქართველო“-ში—მოსკოვის ბანკის განყოფილება (15 მკათ. № 156). მოსკოვის ბანკის განყოფილება ჩვენში, ბ. გამსახურდიასი (20 მკათ. № 160), მოსკოვის ბანკი და თანამედროვე აზრი, ი. ვაშაძისა (22 მკათათვე № 160), სახალხო ბანკი, ბ. გ. (3 მარიამობის. № 172).

2) „თანამედროვე აზრი“—„საქართველო“ მოსკოვის სახალხო ბანკის შესახებ, კ. კანდელაკისა (19 მკათათვე № 159), ქართული პრესა (16 მკათათვე № 157).

3) „სახალხო ფურცელი“-ში—ჩვენ და მოსკოვის სახალხო ბანკი (22 მკათ. № 633), ორიოდე სიტყვა, ს. ვახვახიშვილისა (10 მარიამ. № 645), ორგანიზაცია და ცენტრალური კოოპერატიული ბანკი, ს. ვახვახიშვილისა (3 და 6 ენკენ. №№ 664, 666).

4) „ჩვენ მეგობარში“—კოოპერაციის გარშემო, ი. გუნცაძისა (22 მკათათ. № 117), წერილი კრედიტის ამხანაგობათა... საყურადღებოდ, პოლ. ნიშნიანიძისა (31 მარიამ. № 146).

ჩვენ კამათს საფუძველი უნდა დაუდოთ. საჭიროა, რომ კამათი მხოლოდ იმაზე სწარმოებდეს, რაზედაც პირველად აღიძრა საკითხი, თორემ საეკონომიო და საფინანსო საკითხები იმდენად მრავალგვარი და სხვა და სხვა ფეროვანია, რომ ჩვენ კამათს და სჯას დასასრული თავის დღეში არ მიეცემა. ამ მხრივ, ჩვენს მოწინააღმდეგეებს ბევრი გარეშე, იქნება საინტერესო საკითხიც აღუძრავთ, მაგრამ ჩვენ იმათ არ გამოვედავებით, რადგან ჩვენგან აღძრულს საკითხს ისინი სრულიად არ შეეხებიან.

თუ მკითხველი გაიხსენებს ჩვენი წერილის შინაარს, იქ შემდეგი მოსაზრებანი იყო გატარებული:

1) ჩვენში ფეხმდგარ კოოპერაციის განვითარებისათვის, ყველაზედ უფრო კარგი იქნება, საკუთარი საკოოპერაციო ბანკის დაარსება, მაგრამ სამწუხაროდ ჯერ ეს შეუძლებელია.

2) მოსკოვის სახალხო ბანკის თბილისის განყოფილება ვერ შესძლებს ამგვარ საჭიროებათა დაკმაყოფილებას, რადგან იგი ყოველთვის უცხო ბანკი იქნება ჩვენთვის.

3) მოსკოვის სახალხო ბანკი ვერ აკმაყოფილებს კოოპერაციის წმინდა იდეოლოგებსაც, რადგან თავის სტრუქტურით აქციონერული ბანკია და არა კოოპერატიული.

4) ამგვარ მდგომარეობაში, ჩვენებური კოოპერატივებისათვის უფრო ხელ მისაწდომი და შესაფერებელი ჩვენი ბანკებია და განსაკუთრებით მომავალი სავაჭრო და სამრეწველო ბანკი.

* * *

„სახალხო ფურცლის“ მეთაური და როგორც ეტყობა, ი. გუნცაძეც იმ აზრისანი არიან, რომ ჩვენებური კოოპერატივებისათვის შესაძლებელია საკუთარი ბანკი დაარსდეს. სამწუხაროდ არც ერთი და არც მეორე ამ თავის რწმენას არაფრით არ ასაბუთებს. სხვები კი, მათ შორის „თანამედროვე აზრის“ მეპრესეც და ბ. კანდელაკიც ჩვენს აზრს ემხრობიან; ბ. კანდელაკი ამ შემთხვევაში ჩვენზე შორს მიდის. იგი ჯერ-ჯერობით კავშირების დაარსებაშიაც იეჭვნეულობს. „უნდა ვეცადოთ ადგილობრივი კავშირების და საკოოპერაციო ბანკის დაარსებასაც, მაგრამ ჯერ-ჯერობით ერთი საკრედიტო კავშირი ხომ ჩვენიგე ხელით ჩავშალეთ და მეტს ვერ ვხედავთ ახლო მომავალშიო“,—ამბობს ბ-ნი კანდელაკი. ეს რასაკვირველია მეტის-მეტია. კავშირების დაარსების დრო ჩვენშიც იმგვარივეა, როგორიც რუსეთში, და თუ ჩვენში პირველი (კახეთის) კავშირის ბედი დროებით შეფერხდა, აქ საზოგადოებრივი მდგომარეობა და საკოოპერაციო ნიადაგი არაფერ შუაშია; ამის მიზეზები, საპირადო ანგარიშებსა და გარედან მოყენებულ ძალმომრეობაში უნდა ვეძიოთ.

როდესაც საკოოპერაციო ბანკის დაარსების უდროობაზედ გვჭონდა ლაპარაკი, რასაკვირველია, ჩვენ მხოლოდ რეალური პირობებით ვხელმძღვანელობდით. ჩვენში ახლა, მთელი ამიერ კავკასიაც რომ ვიანგარიშოთ, ძალიან-ძალიან თუ ათასი წვრილი კოოპერატიული დაწესებულება იქნება. ამ რიცხვის უმეტეს ნაწილს შეადგენენ ამ ცოტა ხანში დაარსებული მომხმარებელი ამხანაგობები, რომელთაც შეძლება და სახსარი არც ეხლა აქვსთ და არც ახლო მომავალში ექნებათ, რომ შეიძინონ საკოოპერაციო ბანკის აქციების უმეტესი ნაწილი. ამ გვარი ბანკის დასაარსებლად-კი, როგორც სამართლიანად ამბობს ბ. გ., საჭიროა არა ნაკლებ ნახევარი მილიონი ასეთი ძირითად თანხისა და ისიც საეჭვოა, ამ ჩვენს დროში ასეთი მცირე თანხიანი ბანკის წესდებას სამინისტრო დაამტკიცებს თუ არა. მოსკოვის სახალხო ბანკის ძირითადი თანხა ერთი მილიონი იყო, იმისი 80% დიდის ვაი-ვაგლახით გაანაწილეს მთელის რუსეთის კოოპერატივთა შორის. მეორე მილიონის განაწილება კი უფრო დიდის დაბრკოლებით მოხდა ომიანობამდე. მხოლოდ ეხლა, რაც კოოპერატივის რიცხვი რუსეთში საშინლად გაიზარდა, და ფულიც ხალხში ბლომად დატრიალდა, ბანკი აპირებს კიდევ ორი მილიონის აქცია გამოსცეს. თუ მთელი რუსეთისათვის და მისი კოოპერატივებისათვის ძნელი იყო ერთი საკოოპერაციო ბანკის დაარსება, რა უნდა ვსთქვათ ჩვენ, რუსეთის მეასედმა ნაწილმა; სად უნდა შეკრიბოთ, ან როგორ ჭნდა გავანაწილოთ ბანკის აქციები.

უფრო საგულისხმოა ვარშავის საკოოპერაციო ბანკის ძირითადი თანხა (იხ. მისი ანგარიში 1914 წ.) ორი მილიონიდან კოოპერატივებს (წვრილ კრედიტის დაწესებულებათ და მომხმარებელ საზოგადოებათ) ეკუთვნის მხოლოდ 902 ათასი მანეთის აქცია, დანარჩენი 1098 ათასი მანეთისა ეკუთვნისთ საურთიერთო ნდობის ბანკებს, კერძო პირთ და სხვა და სხვა დაწესებულებას. თუ პოლონელებმა, რომელნიც რიცხვით ჩვენზე ექვსჯერ მეტნი არიან, ხოლო ეკონომიური მდგომარეობით და ეროვნული შეგნებით ჩვენზედ ბევრად უფრო განვითარებულნი, ვერ შესძლეს წმინდა წყლის საკოოპერაციო ბანკის დაარსება, განა შეგვიძლია ჩვენ ამ ხანად ამ საქმის მოწყობა?

ყოველ შემთხვევაში ჩვენ პირველი მივესალმებით იმ პირთ, რომელნიც ცხოვრებაში განახორციელებენ საკოოპერაციო ბანკის დაარსებას და მით შეჰქმნიან კიდევ ერთს დიდ მნიშვნელოვან ეროვნულ საქმეს.

* * *

კოოპერატივების საჭიროების დასაკმაყოფილებლად მოსკოვის ბანკის თანამოაზრენი ფიქრობენ თბილისში ამ ბანკის განყოფილების დაარსებას. „სახალხო ფურცელს ჰგონია, ვინც ამ აზრს არ იზიარებს, ის წინააღმდეგია საზოგადოდ მოსკოვის ბანკთან საქმის დაჭერისა და მას ბოიკოტს უცხადებსო. ამის მზგავსი არაფერი ყოფილა ჩვენს პირველ წერილში. ცხადია, ჩვენი კოოპერატივები სესხს აიღებენ და საქმესაც იმ ბანკთან დაიჭერენ, რომელიც მეტ შეღავათიან პირობებს იძლევა. აქ არც სტრუქტურას აქვს მნიშვნელობა, არც სახელს. ჩვენ მხოლოდ განყოფილების გახსნის წინააღმდეგი ვართ, რადგან განყოფილება არა თუ სესხის გაცემას დაიწყებს, არამედ ჩვენებური კოოპერატივების გამგეობასა და ოპერაციებში გაეფეტებას მოინდომებს, თუ ეხლა სახალხო ბანკი მოსკოვიდან იძულებულია კავშირების და ბიუროების საშუალებით იმოქმედოს, მაშინ, როცა განყოფილება თბილისში იქნება, ადგილობრივ ორგანიზაციებს იმდენი თავისუფლება არ ექნებათ. ეს გამეფება კი უცხო ბანკისა კოოპერატივებისათვის არ იქნება სასარგებლო. ბ. კანდელაკი თითქოს კიდევაც გვეთანხმება: „განაპირა ქვეყნებს, ამბობს იგი, უსათუოდ ესაჭიროებათ საკუთარი ახლო მყოფი საკოოპერაციო კავშირებიც. ცენტრალური დაწესებულება იმათ მაგიეროას სავსებით ვერ გასწევსო“. მაგრამ იგივე კანდელაკი მეორე ადგილას ამბობს: „ჩვენ არ ვიცით, ადგილობრივი ინტერესები უკანასკნელ საფეხურზედ იქნება დაყენებული თუ არა, მაგრამ ის კი ვიცით, ვინც ჩვენს ინტერესებს უწევს ანგარიშს, იმასთან უნდა მივიდეთ და თუ სახალხო ბანკი ჩვენში განყოფილებას გახსნის და ჩვენს ინტერესებს ანანგარიშს არ გაუწევს, რა თქმა უნდა ჰერში ჩამოეკიდება, იგი იზარალებს და არა ჩვენ“. ამგვარი ოცნება ბ. კანდელაკისა, მართლაც რომ სანატრელია. რამდენი ბანკებია ჩვენში და სხვაგანაც, რომ ადგილობრივ ინტერესებს არ იცავენ, მაგრამ არც ზარალი უნახავთ და არც ჰაერში ჩამოკიდებულან.

ჩვენგან აღძრულ საკითხში ეს მხარე უდიდესია და თუ ვისმეს ჰქონდა რამ საწინააღმდეგო, სწორედ ამისთვის უნდა მიექცია ყურადღება, მაგრამ ჩვენი მოწინააღმდეგეები ან სრულიად არ შეხებიან ამ მხარეს, ან ისეთი უსაბუთო შენიშვნებით დაკმაყოფილდნენ, როგორიცაა ზემო მოყვანილი ფრაზა ბ. კანდელაკისა. ჩვენ საჭიროდ ვსთვლით უფრო ხანგრძლივად შევჩერდეთ ამ მხარეზე.

მის დასამტკიცებლად; რომ მოსკოვის ბანკი ჩვენთვის უცხო ბანკია და ჩვენებური კოოპერატივებისთვის იგი როგორც საჭიროა ისე თავს არ აიტკივებდა, ჩვენს წერილში შაბიამანის საქმეზე მივუთითეთ. ბ. ნიშნიანიძე ცდილობს ამ საქმეში გაამართლოს, როგორც ჩვენი საზოგადოებანი, ისე მოსკოვის სახალხო ბანკიც. მაგრამ, თუ ყველა ამ საქმეში უცოდველნი იყვნენ, როგორ მოხდა, რომ ჩვენებურმა კოოპერატივებმა შაბიამანი ვერ მიიღეს და კერძო პირმა კი მოახერხა და დროზედ ჩამოიტანა ეს საქონელი. ბ-ნი ი. გუნცაძე ეხლა ცოტათი ამჟღავნებს და შემდეგისთვის გვპირდება მთლად გამოაქვეყნოს ის „უსამართლობა“, რომელიც ჩაუდენია მოსკოვის სახალხო ბანკს ჩვენი საკრედიტო ამხანაგობათა მიმართ. ი. გუნცაძე სცდე-

ჰსუფევს დღეს საბერძნეთ-მოკავშირეთა და ცენტრალურ სახელმწიფოთა შორის. ამის განხორციელება არც ისე ძნელია, როგორც ბევრსა ჰგონია.

ჩვენს კაბინეთს დიდი საქმები გაუჩნდა და იმედია ყოველივე პოლიტიკური ნიღაბს მოკლებული იქნება.

რუმინელების სული.

პარიზულ გაზეთ „ფიგაროში“ რუმინელი მგოსანი ვიქტორ ეფტიმიუ „რუმინელ ერის სულს“ შემდეგი სიტყვებით ახასიათებს: „წარსულ ტანჯვათა მიუხედავად რუმინელს უყვარს სინათლე, სიცილი, მზის სხივები. ენტუზიაზმი ადვილად ედება მის ბუნებას. ის გულკეთილია, სტუმართმოყვარე, გულ გაშლილი. მაგრამ მას ნეაპოლელ ლაცრონესავით არ უყვარს შრომა. ამით აიხსნება ის გარემოება, რომ ქალაქებში მძიმე სამუშაოს უცხოელები ასრულებენ. რუმინელები მოხელეები და ადვოკატები არიან. უწინარეს ყოვლისა ადვოკატები, ეს მათ საუცხოვო შემთხვევას აძლევს სალაპარაკოდ. გლეხი ბევრს შრომობს. აგრეთვე მისი ცოლიც. რუმინელი გლეხის ქალი ოცდაორი წლისა უკვე დამჭკნარია. ხშირი ორსულობა ანადგურებს მის მოქნილ სხეულს, რომელიც ისედაც ძლიერ იღლება ყანაში მუშაობით. გლეხი ამაყია სიღარიბეშიც. ის ამჯობინებს ავაზაკად გავარდნას ვიდრე მათხოვრობას. ასე წარმოიშვენ ჰაიდუკები: ისინი აჯანყებულნი არიან მდიდრების გულუხვიადობისა და დიდკაცების ძალადობის წინააღმდეგ და კერის მშვიდობიანობას ტყეში ხეტიალს ამჯობინებენ. სახალხო პოეზია აღსავსეა მათი გმირობის ქება-დიდებით.

უკანასკნელი დეპეშები

ინგლისში ჯარში იწვევენ მოხელეებსაც. გერმანელები გაშმაგებით უმბარებს უშენენ ფრანგების ქალაქ რეიმსს.

—

ავსტრო-უნგრეთის სამხედრო მინისტრმა განკარგულება მოახდინა აღიწეროს სახელმწიფოს მცხოვრებნი მამრობითის სქესისა, 1899 წლის 1 მაისამდე დაბადებულნი. განზრახულია მათი ჯარში გაწვევა 1917 წლის 1 იანვრამდე.

—

პეტროგრადიდან იუწყებიან, რომ ღვინობისთვის უკანასკნელ რიცხვებში გამოცხადდება ბრძანება ლურჯბილეთიანების (მეორე ხარისხის მოლაშქრენი) ჯარში გაწვევის შესახებ. გაწვეულნი იქმნებიან 1896, 1897, 1898 და 1899 წლების ლურჯბილეთიანები.

ახალი ამბავი

სასახლეში.

◆ **ხელმწიფე იმპერატორის** ტახტზე ასვლის დღეს, სასახლის კარის ეკლესიაში გადახდილ იქმნა პარაკლისი, რომელსაც დაესწრნენ მათი უმაღლესობანი, მეფის ნაცვალი და მთელი უავგოჯახი.

ძარცული დაწესებულებანი.

◆ **საბავშვო სალამო ქართულ საქალებო გიმნაზიაში.** პარასკევს, 21 ღვინობისთვეს, ქართულ საქალებო გიმნაზიაში გაიმართა საბავშვო სალამო. გამმართველნი თვითონ ბავშვები იყვნენ მასწავლებლების დაუხმარებლად. დაწვრილებით იხილეთ ამ ნომერშივე წერილი „ცელქთა სალამო.

მთავრობის დაწესებულებანი

◆ **მიწად-მოქმედ. დეპარტამენტმა** თვის რწმუნებულს 300 მანეთი სოფის სანერგესთან ვორსელის ზღმარტლის კულტურის საცდელად გადმოსცა.

◆ **კავკ. მუზეის გამგე** ვ. ს. ჩურსინი გაემგზავრა ლენქორანის მაზრაში საეტნოგრაფიო მასალების შესაგროვებლად.

◆ **მომხმ. ამხანაგობა.** თელავის მაზრის ძველგავაზის მცხოვრებლებმა შუამდგომლობა აღძრეს გუბერნატორის წინაშე მომხმარებელ საზოგადოების დაარსების შესახებ. ამხანაგობას სახელად „განთიადი“ ერქმევა.

◆ **დახახიჩრება.** თბ. გუბერნატორს სიღნაღიდან ატყობინებენ, რომ თ-დი ზ. ა. შექერაფიანებული შევიდა ტერავაჭოვის აფთეკაში და სოდა მოითხოვა. აფთიაქში მყოფ ქალს დარია ბოლნოვისას განუცხადებია, რომ აფთიაქის პატრონი აქ არ არის და სოდას ვერ მოგცემთო. თ-დი ზ. ა. ამ ჰასუხის შემდეგ შეჭრილა მის ოთახში და რევოლვერით თავზე მოუთხოვნია თვის თხოვნის დაკმაყოფილება. შეტაკების დროს ბოლნოვის ქალს აზოტის სიმჟავე შეუსხამს თ-დ ზ. ა—სთვის თვალებში და დაუბრმავებია.

◆ **სამხედრო სესხი.** სახელმწიფო ბანკმა უკვე დაიწყო ხელის მოწერა ახალ $5^1/_2\%$ სამხედრო მოკლე ვადიან სესხზე. მთელი სესხი 3 მილიარდ მანეთს უდრის. სესხი სამ სერიად არის გამოცემული. თითო სერიაში 1 მილიარდი მანეთია.

◆ **საოლქო სასამართლოს სესია** ახალციხეს გაემგზავრა.

ძალაძ ს დაწესებულებანი.

◆ **ქალაქის საბჭო.** ხვალ, 24 ღვინობისთვეს, ქალაქის საბჭო განიხილავს გამგეობის მოხსენებას და ამ მოხსენების შესახებ საბჭოს სამის კომისიისაგან გამოთქმულ აზრს, ტრამვაის შემოსავლის დანიშნულების შესახებ. ამ საგნის შესახებ გამგეობის წევრი ა. მ. არღუთინსკი იმ აზრისა არის, რომ ტრამვაის მიმდინარე წლის შემოსავალი, რომელიც, ხარჯების გამოკლებით, 300—400 ათას მანეთამდის იქნება, გადაიდვას ცალკე ფონდის შესადგენად, სახელწოდებით „გასაუმჯობესებელი ფონდი“, რომელსაც ფული უნდა აკლდებოდეს მხოლოდ საბჭოს გადაწყვეტილებით. საფინანსო-საბიუჯეტო, სატრამვაიო და ქალაქის გაუმჯობესობის კომისიათა კრებამ-კი ის აზრი გამოსთქვა, რომ ტრამვაის შემოსავალი მხოლოდ ტრამვაისავე გაუმჯობესობას უნდა მოხმარდესო, მით უფრო, რომ ტრამვაის ბევრი რამ სჭირდებაო.

◆ **თათბირი სურსათის შესახებ.** გუშინ, 22 ღვინობისთვეს, თათბირი ჰქონდა ქალაქის საბჭოს სამეურნეო-სასურსათო კომისიას, რომელსაც გამგეობის წევრთ მ. ა. ჯაბარიც დაესწრო. კრების საგანს შეადგენდა სექციებად დაყოფა სასურსათო კომისიისა, როგორც, მაგალითად, პურის საქმის მომწესრიგებელისა, შაქრისა და სხვა. კრებას აგრეთვე უნდა განეხილა მენავთეების შუამდგომლობა ნავთზე ნიხრის გადიდების შესახებ.

◆ **ხოლერა.** გუშინ, 22 ღვინობისთვეს, ქალაქის ლაზარეთში იმყოფებოდა ხოლერიანი 9. წინა დღის შემდეგ არავითარი ცვლილება არ მომხდარა ხოლერიანთა განყოფილებაში.

◆ **შეკითხვების წესრიგი.** როცა ქალაქის საბჭოს კრება გაიხსნება ხოლმე, ხმოსნები ათასგვარი შეკითხვებით მიმართავენ გამგეობას. ამის გამო დაუსრულებელი კამათი გძელდება და მორიგი საქმეები ხშირად განუხილველი რჩება. ამის გამო ხმოსანს მელიქ-კარაკოზოვს დასაბუთებული მოხსენება შეუდგენია საბჭოში წარსადგენად შესახებ იმისა, თუ რა წესითა და რიგით უნდა სწარმოებდეს შეკითხვების განხილვა საბჭოში.

სასულიერო უწყებაში.

◆ **მიტროპოლიტ პიტირიმისაგან** ყ.-სამღ. ანტონმა, ეპისკოპოსმა გორისამ, მიიღო სამადლობელი დეპეშა იმ დეპეშაზე, რომელიც მათმა მეუფებამ ქართველ მლოცველთა მხრივ სვეტიცხოვლობა დღეს გაუგზავნა მცხეთიდან. დეპეშაში მიტროპოლიტი წინაპართა მადლსა და ლოცვა კურთხევას იწვევს საქართველოს სამწყსოზე.

სომეხთა შორის.

◆ **სომეხთა ცენტრალ კომიტეტმა** განიხილა დეპუტატ ჩხენკელის მიერ შეკრებილი ცნობები არდანუჯის რაიონში შესახებ ომისაგან დაზარალებულთა გაჭირვებულ მდგომარეობისა და გადასწყვიტა დაუყონებლივ გაგზავნოს იქ თავის რწმუნებული, რომელსაც თან გაატანოს 5.000 მან. და თბილი ტანთსაცმელები მომეტებულად გაჭირვებულთათვის დასარიგებლად.

◆ **დიდი თანხა.** მინისტრთა საბჭოს გადაწყვეტილების თანახმად, მეფის ნაცვალმა 300 ათასი მანეთი მისცა სესხად სომეხთა საქველმოქმედო საზოგადოებას ოსმალეთის ქვეშევრდომ სომეხ გლეხების, ხელოსნების და ვაჭრების დასახმარებლად. ამ თანხიდან, აღნიშნულ საზოგადოების განკარგულებით, სომეხ მწერალთა საზოგადოებას მიეცა 10.000 მანეთი და გადმოხვეწილ სომეხ მწერლებს 15.000 მანეთი. დანარჩენი 275 ათასი მანეთი დანიშნულებისამებრ უნდა გაანაწილოს საგანგებო კომიტეტმა, რომელშიაც შევლენ წარმომადგენელნი საქველმოქმედო საზოგადოებისა, „პასტამატუიცისა“ და მწერალთა საზოგადოებისა. კომიტეტი ერევანში იქნება.

◆ **სომეხთა საქველმოქმედ საზოგადოებამ** თითო ვაგონი შაქარი გაგზავნა ერევანსა, განჯასა და გუმბრში გამოქცეულ სომეხთა დასარიგებლათ.

სხვა და სხვა ამბები.

◆ **„ცნობის ფურცლის“ დაარსების ოცი წლის თავი.** 20 ღვინობისთვეს შესრულდა 20 წელიწადი, რაც ვალ. გუნიამ დაარსა „ცნობის ფურცელი“ (1896 წ. 20 ღვიობ.)

◆ **ახალი პიესა.** ჩვენს მხცოვან მსახიობს კონ. ყიფიანს, ოთხმოქმედებიან პიესად გადმოუკეთებია აკაკის „ბაში აჩუკი“. პიესას ჰქვიან „ბრძოლა“ და წარმოსადგენადაც ნებადართულია.

◆ **უპურობა.** გუშინ და გუშინწინ (21 და 22 ამა თვეს). ისევ თავი იჩინა უპურობამ. ზოგიერთ უბანში მეთორნეებს პური არ გამოუცხვიათ, ხოლო ფურნეებში ჩვეულებრივ ყოვლად უვარგისი შავი პური იყო. საქალაქო დუქნებს, რომლებშიაც საქალაქო ფურნეებში გამომცხვარ პურს ჰყიდდენ, აუარებელი ხალხი აწყდება, მაგრამ ყველას ვერა სწვდება პური.

◆ **ბ-ნ იპ. ვართაგავას ლექცია.** ახალ კლუბის მამასახლისთა საბჭომ ნება დართო ბ-ნ იპ. ვართაგავას წაიკითხოს ლექცია შიო მღვიმელზე. ლექცია 2 განყოფილებისაგან შესდგება ამ სათაურით „შ. მღვიმელი და ბავშვთა სამეფო“. პატივცემული ლექტორი განიხილავს მთელ ნაწარმოებს შ. მღვიმელისას რაც კი დღემდე დაბეჭდილა ჩვენს პერიოდულ გამოცემებში თუ ცალკე გამოცემათ.

◆ **მებაღეობის სკოლაში** სწავლა 24 ღვინობისთვიდან იწყება. სკოლაში ამ ჟამად 70 მოწაფე ითვლება.

◆ **სახალხო კითხვები.** დღეს, 23 ღვინობისთვეს ავჭალის აუდიტორიაში ო. თ. ნასიძისა წაიკითხავს ლედქციას.

◆ **საფსიხიატრო საავადმყოფო სურამში.** მთელი მასალები სურამში საფსიხიატრო საავადმყოფოს დაარსების შესახებ ამ ჟამად მზად არის, მხოლოდ საქმეს აბრკოლებს ადგილობრივი მემამულე რ. ჩ. თუ ამ მემამულემ არ დაუთმო საფსიხიატრო საავადმყოფოს თვისი მიწები იმ ფასებში, როგორც წინედ მან განუცხადა მთავრობას, საფსიხიატრო საავადმყოფოს საკითხი გადაწყდება არა სურამის სასარგებლოდ და იგი გადატანილ იქნება სხვა ალაგას, როგორც გავიგეთ, ნოვოროსიაში. იმედია ბ-ნი ჩ—ძე არ ინებებს კერძო ინტერესების გამო საზოგადო საქმის ჩაშლას.

◆ **ქართული კრებული.** ახალგაზდა პოეტი გოგლა ლეონიძე შეუდგა სამხატვრო-სალიტერატურო კრებულის (ალმანახის) გამოცემას. ალმანახი მზად იქნება გაორგობისთვის დამლევს, თანამშრომლად მიწვეულნი არიან ცნობილი მწერლები.

◆ **ლომბარდი ქ. გორში.** გ. მ. შალიბაშვილმა შუამდგომლობა აღძრა თბ. გუბერნატორის წინაშე ქ. გორში კერძო ლომბარდის დაარსების თაობაზე. ლომბარდი არსდება საამხანაგოთ ჰაიებზე. ლომბარდს მიზნად აქვს უძრავ მამულების შეძენა დასახული იმედია, საზოგადოება მხარს მისცემს ამ იდეურ საქმის განხორციელებას.

◆ **ქალაქის გამგეობა** დასაბუთებულ მოხსენებას წარუდგენს საბჭოს შესახებ იმისა, რომ საქალაქო ადგილების მოიჯარადრეთ ნაძალადევსა და ლოდკის გორაზე ამ მამულების გამოსყიდვის ვადა გაუგძელდეთ. გამგეობას აგრეთვე მოხსენება შეუმუშავებია ქალაქის ლომბარდში ახალ ოპერაციების გახსნისა და ლომბარდის წესდებაში ცვლილების შეტანის შესახებ.

ძუთაისი.

— ბ-ნ იაკობ ცინცაძეს (ია ეკალაძე) ახალი დრამა დაუწერია. შინაარსი განმათავისუფლებელ მოძრაობის დროიდან არის აღებული. პატივცემულმა თავისი დრამა: „ნომერი ოცდა-ერთი ჯვრით“ ვიწრო ლიტერატურულ წრეში წაიკითხა; დრამამ მსმენელებზე კარგი შთაბეჭდილება მოახდინა.

— რადგანაც კოოპერაციებში შაქრის გაყიდვა წესიერად ვერ სწარმოებს და ბევრი საჩივარი მოსდიოდა ქალაქის გამგეობას, უკანასკნელს დაუდგენია გახსნას საკუთარი „სასურსათო დუქანი“.

— ჭუთაისის გუბერნიის სამეურნეო აღწერის მასალები უკვე დაუმუშავებიათ და მოკლე დროში პეტროგრადს გაგზავნიან.

— 1 გიორგობისთვეს გაიხსნება ქუთ. საისტ. და საეთნოგრაფიო საზოგადოების მუზეუმში. სამუზეიმო მასალები უკვე ბევრია მოგროვილი და აქამდის კერძო ბინაზე ინახებოდა, არავის შეეძლო მათი დათვალიერება.

— განსაკუთრებულ უმწეო მდგომარეობაში იმყოფებიან ადგილობრივ სასულიერო სემინარიის მოწაფეები. უკვე 2 თვე მიდის, ჯერ სწავლა არ დაწყებულა და არც უცხადებენ, თუ როდის დაიწყებაო. თუ ასე გაგრძელდა და მათი ბედი არ გამოირკვა, აუტანელ მდგომარეობაში ჩავარდებიან, ვინაიდგან წლის ბოლოს ეგზამენებზე მთელი წლის კურსს მოსთხოვენ.

თელავი.

— შემ.-გამ. ამხანაგობამ მიიღო 15 ვაგონი ხორბალი.

— მომხმარებელ საზოგადოებამ მიიღო 1 ვაგონი შაქრის ფხვნილი.

— როგორც გვიმომცეს, ამ დღეებში შილდის თავში ფშავლების სოფ. ჯონთიოს დასცემიან ლეკი-ყაჩაღები და 20 სული ძროხა გაუტაცნიათ. მეორე დღეს გამოსდგომია მდევარი. წამოსწევიან დაღისტნის მთებში, ატეხილა ორთავ მხრივ სროლა. მოუკლავთ ორი ყაჩაღი. საქონელი უკანვე წაურთმევიათ.

— ალვანსა და ახატელს შუა დასცემიან 60 შეიარაღებული ჭისტი და 40 სულამდე მსხვილფეხა საქონელი გაუტაცნიათ ალვანელებისა და ახატელებისა.

— ამ დღეებში ჩამოვიდა თბილისიდან ბ. კ. ონიკაშვილი მის მიერ ახლად გამოგონილ მელნისთვის (ამ მელნის საკეთებელი ქარხანა „ალარადია“ თბილისში გაიხსნა) საჭირო მასალის წასაღებათ.

გაძო.

— ქართულ სამხატვრო-სალიტ. წრემაც დაიწყო წარმოდგენების მართვა, მასთან არსებულ სცენის მოყვარეთა ჯგუფის მონაწილეობით. რეჟისორად გამოიწვია ბ. ვასო არაბიძე 16 ოქტომბერს წარმოადგინეს კ. ფოცხვერაშვილის „აშენდა საქართველო“, რომელმაც ჩინებულად ჩაიარა.

— როგორც გავიგეთ ცნობილ მრეწველ ბ. ჯაყელს განუზრახავს ააგოს ქართული თეატრისთვის კედლები და ზეითაც გადახუროს.

— ბ. ამირაგოს ოპერაში მთელ სეზონში მოწვეულნი არიან სხვათა-შორის ქართველი მომღერლები ბ. ბ. ვ. სარაჯიშვილი და ბ. შარაშიძე.

ცელქთა სალამო

საქალებო გიმნაზიის ცელქებმა სალამო გაჰმართეს:

ქართულ გიმნაზიისავე შენობაში!

კარგი და მიმზიდველი იყო ყოველისფერი.

ბავშვები უუფროსოდ...

თვითონ შეედგინათ პროგრამა ისეთივე ცელქი და გულუბრყვილო, როგორიც თვითონ არიან.

საღამოს „ბავშვთა კლუბი“ დაარქვეს.

„კლუბს“ თავისი „მამასახლისები“ ჰყავდა.

„მამასახლისებს“ ჩინებულად მოეწყოთ ყოველისფერი:

მაგიდები თავის ადგილას, სათამაშოები, დომინო, ნარდი, ჭადრაკი, ჩვენს მგოსანთა სურათებიანი ბანქო...

საღამოზე მოწვეულნი იყვნენ მასწავლებელნიც.

საღამო დიდის ამბით გაიხსნა: ზარი, დერეფნის ჩაბნელება. სამასწავლებლო დიდ დარბაზში შესვლა...

სცენა კუთხეში აერჩიათ:

წარმოდგენაა!

ადგენდნენ ნეტარხსენებულს „დარეჯანს“ და „ლუარსაბს“...

რა კარგი და საყვარელი იყო ყოველისფერი: ყოველგან ბავშვური გატაცება, ბავშვური შეხედულობა...

„რეჟისორები“, „არტისტები“ ჩინებულად ასახიერებდნენ უკვდავ ნაწარმოების გმირებს.

მოთხრობა თვითვე დაეყოთ მოქმედებად, უხელოვნოდ, უფილოსოფიოდ. გრიმი... კასტიუმი... ყალიონი... ტლანქი ჟესტები...

იცინის მასწავლებელთა კრებული.

იცინიან თვითონ ცელქებიც...

სამ ნაწილად გაეყოთ მოთხრობა და სამთავე ერთი მვორეზე მხიარული...

მაგრამ მხიარულზე მხიარული თვითონ ანტრაქტები იყო.

აქ მასწავლებლები ეშვებიან ბავშვთა დონეზე... თვითონაც ბოვშვდებიან..

სიმღერები... ცეკვა... ჟღავილ-ხივილი...

ბავშვები თვითვე მღერიან, სცეკვენ და ასრულებენ სხვა და სხვა „არიებს“ და ცეკვის ნომრებს.

შემდეგ ცოცხალი სურათებით შესრულებული შ რადები.

მასწავლებლები თავს იმტვრევდნენ, ვიდრე გამოიცნობდნენ პირველს მათგანს: „ბურუსი“.

პირველ შარადას მცირეოდენი „დივერტისმენტი“ მოჰყვა და შემდეგ გაიმართა სალიტერატურო საღამო.

„ლიტერატორები“ თვითვე ბავშვები არიან.

თქმა არ უნდა, რომ „ლიტერატორთა“ გვირგვინს შეადგენდა პატარა ჭალბატონი ვაჩნაძე ერთის მხრით თავისი მოხდენილი და ფრიად სევდით შეფერადებული ლექსით „მწყემსის ბედი“, სადაც გამოყვანილია ომის გამო დაობლებულ მწყემს ბიჭის მდგომარეობა და ბებურიშვილის „სიზმარი“, საკლასო გაკვეთილზე ექსპრომტად დაწერილი მოთხრობა.

ბევრი ვიცინეთ ამ „სიზმრით“.

ეს ჩვენი საბავშვო ლიტერატურისთვის ნამდვილი შედევრია.

ხუმრობა არ გეგონოთ, არც თუ გაზვიადება: ნამდვილი შედევრი!

ბავშვი სწავლობს ლუარსაბის ამბავს. საღამო ჟამია. აი, მივიდა იმ ადგილთან. სადაც „ჩხუბი“ იწყება. ბავშვს ძილი ერჩევა. დედა ჩურჩხელას მოუტანს. ეს გამოაფხიზლებს, მაგრამ მალე ჩაეძინება. ჰხედავს სიზმარს, სიზმარს საშინელს: შემოდის ლუარსაბ და დაბრიალებული თვალებით სტაცებს დარჩენილს ჩურჩხელის ნაჭერს. მოსდით ჩხუბი: აქეთ ბავშვი და იქით ლუარსაბი. ლუარსაბი სჯობნის: ერთი ყბის მოსმით გადაჰყლაპავს ბავშვის კერძს. ბავშვი ცრემლებით ივსება. საკვირველია! უეცრივ ჰხედავს, რომ ლუარსაბი წიგნად გადაიქცა. თვითეული ფურცლიდან ოშხივარი ამოდის. უშველებელ წიგნს ბუზები ეხვევიან, და წიგნს ჰფურფურებენ. ლაზე ლუარსაბის სახელწოდება ჩანს. ბის სუნი მოდის რიგ-რიგად: ეს ხინკალია, დანივრული დედალი, ბოზბაში, შილაფლავი... შილაფლავის თეფშს აწერია: „ღმერთმა აცხონოს ლუარსაბი და დარეჯანი“. ბავშვს უკვირს, ასე მალე როგორ დაიხოცნენ, როდესაც ერთი მათგანი ეს ეს არის ეჩხუბებოდა მას. ბუზები კი ლუარსაბწიგნის ფურცვლას განაგრძობენ. მაგრამ შეხეთ, ახალი საკვირველება! ყველაფერი ირევა. მწვანე ასოები დაიწყებენ თამაშს. საბოლოოდ ბავშვი არჩევს: „არა-ფე-რი!“.

„არაფერი და არაფერი!“ ამბობს ბავშვი: „კიდეც რომ არაფერი! გამოვიძია და მართლაც არაფერი იყო. ჩემი ნახევარი ჩურჩხელა ისევ ისე ხელუხლებელი დამხვდა!“

მოთხრობას ისევ სიმღერები მოჰყვა. ბავშვები ცქრიალებდნენ...

აღტაცების სამოსელში გამოკვალთულნი გვეპატიჟებიან ხილზე, შემდეგ ისევ შარადა, სამ ნაწილად.

ესეც საუცხოვოდ იქმნა შესრულებული: ბავშვები ჰადრაკს თამაშობენ. „შაჰ!“ ლაზიერმა მოჰკლა მეფე. გათავდა პირველი ნაწილი. მეორე ნაწილიც ცოცხალი სურათითაა. ავადმყოფი დედა და უნუგეშო პატარა ბავშვი, რომელსაც დედა კვნესით შესჩივის: „ავადმყოფობა რომ კარგი იყოს, ჩემთვის ვინ გაიმეტებდა. წადი შვილო, მეზობლისას ისესხე **აბაზიანი** და დოხტურთან წამალი გამომირთვი“... ნაღვლიანი ბავშვი გარბის მეზობლისას.

მაგრამ ამ შარადის ფინალი ნამდვილი გვირგვინი იყო. ფინალი შარადის ახსნას გვიხატავდა. თვითონ **შაჰაბაზ** ტახტზეა წამოწოლილი. მხევლები გარს ახვევიან. ერთი მათგანი თარით ხელში აღმოსავლეთურს არიას დამღერის მომხიბვლელი ხმით, აქეთ-იქიდან ამოუშვებენ სანთლებს და საერთო ტაშიც იგრიალებს...

არა, იშვიათად დავმტკბარვარ ასეთი თეთრი და სპეტაკი საღამოთი.

მით უმეტეს, რომ „საღამოში“ ხელი არ ერჩათ მასწავლებლებს.

ბედნიერი არიან ჩვენი მოსწავლენი, რომ ასეთ მასწავლებელთა ხელში იწვრთნებიან, რომელთაც ასე რიგად ყველგან და ყოველისფერში შეაქვთ სიცოცხლის მეთოდი, მეთოდი თვითმოქმედების, თვითშეგნების, თვითგანვითარების. .

ცელქსაც ეს საღამო ერთი საუკეთესო ნიმუშთაგანი იყო მათი ნაყოფიერი მოღვაწეობის.

ვუსურვებთ, ყოველთვის ასე სამაგალითოდ ესახელობინოთ ცელქებს მასწავლებელნი და მასწავლებელთ ეს ცელქები...

ქართლელი.

საქარის სანერგე იმერეთში და ჩვენი დეპუტატები

(წერილი ქუთაისიდან)

(გაგრძელება)

საქარის სანერგე, თავის ენერგიულ მცოდნე ხელმძღვანელის, მისი ინტელიგენტ თანამშრომლების და საფილოქსერო დასის საშვალებით შეიქმნა აკვნად მევენახეობის აღორძინებისა იმერეთში, იგი გახდა პირველი პიონური ამერიკული ვაზის საშვალებით ჩვენი განადგურებული ვენახების აღორძინებისა.

დღეს საქარის სანერგე წარმოადგენს 50 ქცევა მთლად ეკლის ხით მჭიდროთ შემორაგულ მამულს, რომლის უდიდესი ნაწილი გაშენებულია ამერიკულ ვაზებზე დამყნილი და მოშენებული ვენახებით ევროპიულ სისტემაზე. აქ არის ამერიკული ვენახების საჩქოლები, ბაღი მებოსტნეობისათვის, ხეხილისათვის, სადაც ყოველგვარი ადგილობრივი ევროპიული ჯიშის ხეხილებია მოშენებული. უმთავრეს სასახლის წინ და მის გვერდით მოშენებულია მშვენივრად აღზრდილი და მოვლილი ევროპიული დეკორატიული მცენარეები, ფიჭვის და ნაძვის ხეები, ჩინურ იაპონური ხურმები, ლიმონ-ფორთოხლის და ჩაის ხის მცენარეები და მრავალი სხვა საუცხოვო სანახაობა. ყოველივე ამ ცოცხალ სამეურნეო სანახაობას ამკობს და აგვირგვინებს მშვენიერი ორ სართულიანი სასახლე, სადაც იყო ბინა თვით დამაარსებლისა, სამეცნიერო ლაბორატორია ღვინოების და ნიადაგის გამოსაკვლევი, იქვე მუზეუმით მადნეულის და მინერალოგიურ ნიმუშებისა, რომლის მსგავს მოწყობილებას სატახტო ქალაქებში თუ შეხვდებით, თორემ რუსეთის პროვინციები ასეთი სამეცნიერო დაწესებულებით განებივრებული როდია.

აქვე გამართულია მშვენიერ შკაფებში მდიდარი ფუნდა მენტალური ბიბლიოტეკა რუსულ და ევროპიულ ენებზე სპეციალური წიგნებსა. ამ უმთავრეს შენობის უკან აღმოსავლეთით

გაკეთებულია მიწაში ღვინის დიდი ევროპიული სარდაფი, რომელზედაც გადადგმული აქვს ყურძნის საჭყლეტი და ღვინის მანქანა კასრებით, მოწყობილი მოზდილი ჩვენებური მარანი. ამის გვერდით არის აშენებული ორ სართულიანი დიდი შენობა ქიმიკოსის და სხვა მოსამსახურეებისათვის. აქვეა თითო სართულიანი სახლები მევენახეობა-მეღვინეობის შკოლისა და მუშებისათვის, თავლები და სხ. მოწყობილობანი. ბაღში იქვე ჩვენებური ქვევრებიანი მარანი, რომლის გვერდით თვით სტაროსელსკის დაურგავს ოთხ კუთხეზე ოთხი გუნდის ხე და დაუბარებია თავის თანამოსამსახურეებისათვის, რომ აქ დამარხეთ როცა მოვკვდეთ.

20—25 წლის წინეთ დაწყებული და მოწყობილი სტაროსელსკის მიერ საქარის სანერგე, რომელზედაც დღემდი მთავრობისაგან ნახევარი მილიონი მან. ხარჯი იქნება გაწეული,—დღეს თავის ზრდა-წარმატებაში უკვე დამთავრებულ, ყოველის მხრით შემკულ სამეურნეო-სახალხო დაწესებულებას წარმოადგენს, რომლის მსგავსს რუსეთში მეორეს ვერ ნახავთ. მაშინდელ საფილოქსერო დასში სტაროსელსკისთან ნამყოფმა, დღეს დეპ. კ. ჩხეიძესთან ერთად ხსენებული სანერგე რომ დავათვალიერეთ, ამ საქმის ძველი პიონერები გაოცებული დავრჩით მისი დღევანდელი დიადი, მშვენიერი სანახაობით და ორი უხუცესი თანამშრომელი ამ საქმისა ერთი-მეორეს ეკითხებოდით: ეს რა უკეთებია, რა მოუმზადებია ამ ბედშავ ადამიანს თავის ხანმოკლე (10—15 წ.) აქ მოღვაწეობაშითქო?!.

ყოველივე იქ ნაკეთობას, დაწყებულებას, თუ მოწყობილებას და ნახელ-საქნარებს ცხადათ ეტყობა ამ საქმის ერთგულ, მოსიყვარულე, იდეიურათ გატაცებულ ადამიანის ხელმძღვანელობა და თავის სიდიადით იგი მოგაგონებთ ამგვარივე ევროპიულ დაწესებულებას, სადაც დიდძალი ფული და სამეცნიერო ძალები დასტრიალებს ასეთ სამეურნეო საცდელ სადგურებს, მინდვრებს, ფერმებს, თუ სააგრონომიო სკოლებს. იქ ამ საქმის პრაქტიკულ პროპაგანდას, ჩვენებას უმთავრესი ყურადღება აქვს მიპყრობილი და ამიტომაცაა, რომ იქ მეცნიერება-ტეხნიკის მეოხებით ხალხი დაწინაურდა, მეურნეობა უმაღლეს წერტილს აღწევს.

საქარის სანერგის დამაარსებლის მიზანიც ის იყო, რომ მევენახეობის აღორძინების საქმე პრაქტიკულ ნიადაგზე დაემყარებინა, ამერიკულ ვაზზე მყნობით ნათლად დაენახვებინა გულგატეხილ ხალხისათვის უპირატესობა მის მიერ გამოწყებულ საქმისა. თავის უპირველესი მიზანი: ამერიკულ ვაზზე ჩვენებური ვენახის ჯიშების დამყნობით ფილოქსერასთან ბრძოლა და ჩვენებური ვენახების ამ წესით აღდგენა,—საქარის სანერგემ ჩინებულად და სანაქებოდ შეასრულა. მან საკმარისად შეასწავლა იმერეთის მკვიდრს ამერიკულ ვაზის მოშენება, მაზედ ჩვენებური ჯიშების მყნობა და ნამყენების მოშენებით ჩვენებური ვენახების აღდგენა. დღეს იმერეთის შუაგულ მევენახეობის სოფლებში თითეულ მოსახლის ეზოს ამშვენებს მწკარ და მწკარ დარგული და მოშენებული ვენახები. დღეს ყველა სოფლის მეურნემ იცის ვენახის მყნობა-მოშენება ახალნაირის წესით და თუ არ იცის მეზობელს ამყნობინებს და ასე იშენებს ვენახებს, თითო-ოროლ ქცევას, ზოგი მეტს და ზოგიც ნაკლებს და ამ რიგად ძენს ოჯახს წყაროს შემოსავლისას, რომელიც მას ულმობელმა სენმა—ფილოქსერამ მოულოდნელად გამოსტაცა ამ 20—30 წლის წინეთ. თითეული გლეხი მეურნე იმერეთში თავის მარჩენალ ვენახების ხელ-ახლა აღმდგენელის ვლადიმერ სტაროსელსკის სახელს ყოველთვის დიდის მოწიწებით, ლმობიერად იხსენიებს როცა თავის შრომის ნაყოფს იგემებს, ან კიდე ჰყიდის და ანაღები ფულით ხელს იბრუნებს. იმერელი მოსწრებული გლეხი ლოცავს და ადიდებს სტაროსელსკის და დღეს, როცა მანაც გაიგო უდროვოდ ამ სასარგებლო ადამიანის ამ საქმის ჩამოშორების და სადღაც უცხოეთში მისი გაჭირვებულად სიკვდილის ამბავი, გულ ამოხვნეშით გეტყვისთ ხოლმე: „იმისთანა კაცს მეორეს ვეღარ ვეღირსებით, ბატონოვო. ღვთისნიერი კაცი იყო და რავა უპატრონოდ დაღუპულაო“ და სხ. ამგვარ გულმოსაკლავ სიტყვებით მოიგონებენ ხოლმე ნეტარხსენებულ უცხო ადამიანს...

ქუთაითური მწიგნობარი.

(დასასრული იქნება).

ჩემი პასუხი

ხუთმა შემკითხველმა. ივ. კარბელაშვილმა, ალ. ვახვახიშვილმა, ექ. ხირსელმა, ექ. ავალიშვილმა და ლევ. ვახვახიშვილმა „სახალხო ფურცლის“ № 688-ში კიდევ მოათავსეს ბრაზმორეული ძმაბიჭურის კილოთი დაწერილი წერილი.

ისინი სწერენ: „ჩვენ გთხოვდით დოკუმენტალურ განმარტებას, ის ადგა და ლანძღვა გაუნება დაიწყო“ ვინც ჩემი პასუხები („სახ. ფურც.“ № 666, „საქართველო“ №№) წაიკითხა, იქ ყველა ნაბიჯზე შეხვდებოდა საჭირო დოკუმენტს, ხოლო ჩემს ნაწერში გინებისა და ლანძღვის ნატამალსაც ვერ იპოვით. კიდეც იმითი ვუკლავ ჩემ მოწინააღმდეგეთ გულს, რომ მათ არ ავდევ ჰორიკანობაში, არც თუ მათებრ ცოფით პირზე და უშვერი ლანძღვით გამოვდივარ კრებებზე თუ გაზეთებში საპასუხოდ და ყოველთვის ვცდილობ მოწინააღმდეგესაც შესაფერი ზრდილობით მოვეპყრა.

ბ. სტუმარი „სახ. ფირც.“ № 637-ში მაბრალებდა ვითომ მე ბ. სუხოდოლსკ-ს ფული 2000 მ. ვასესხე. დავუმტკიცე ამ ჭორის სიყალბე და თუ იქ მოყვანილი საბუთები ცოტაა, აი კიდევ ერთი საბუთიც:

წერილი თითონ ბ. სუხოდოლსკისა, გამოგზავნილი შემკითხველის ალ. ვახვახიშვილის სახელზე:

Г-ну председателю Совѣта Телавскаго ссудо-сберегательнаго товарищества, Александру Ревазовичу кн. Вахвахову.

На письмо Ваше отъ 12 апрѣля сегр года увѣдомляю, что такъ какъ вслѣдствіе настоятельной просьбы Давида Петровича Лукашвили я нашелъ возможнымъ уменьшить цифру продажной цѣни за домъ въ Телавѣ на двѣ тысячи рублей, то вмѣсто возврата этихъ денегъ была мною тогда же выдана ему росписка долговая на эту сумму, а такъ какъ, въ настоящее время, означенный долгъ мною сполна погашенъ, то и росписка возвращена. Примите увѣреніе въ совершенномъ уваженіи и преданности В. Суходольскій. 1916 года, іюня 15 дня.

მაშ მართალი ვიყავ, როცა ვამბობდი, რომ სუხოდოლსკიმ კი არ ისესხა ჩემგან 2000 მ., არამედ მოაპრა ეს ფული სახლის ღირებულებას ამხანაგობის სასარგებლოდ, რისთვისაც დიდი მადლობის ღირსია-მეოქი ბ. სუხოდოლსკი და ამისთანა ფულზე სარგებლის გამორთმევა სირცხვილია ჩვენი დაწესებულებისთვის მეთქი.

შემდეგ ხუთი შემკითხველი მაბრალებდა, ვითომ მე 28 ათასი მანეთი მივეცი ბ. სუხოდოლსკის მის სახლში და არა 30 ათასი, რის დასამტკიცებლადაც მოჰყავდათ რაღაც დეპეშა სუხოდოლსკისა 28.000 მან. შესახებ. შევეკითხე, საიდგან შეთხზეთ მეთქი ეს დეპეშა და პასუხად ჯერ არაფერი მიმიღია. ალბად ახლა სწერენ იმ დეპეშასა.

„სახ. ფურცლის“ № 688 ამავე ჰორის დასამტკიცებლად სარგებლობენ შემდეგ თავისსავე ამადმყოფ ფანტაზიის ნაყოფით და ამას ეძახიან დოკუმენტებს.

დავუგდოთ ყური რასა სწერენ: „ლუკაშვილს უნდა მიეცა სუხოდოლსკისათვის 24000 მ. +ბეზე დაყრილი 25000 მან.+ნედოიმკა 500 მან.= 27.000 მან. და კიდევ 1000 მანეთი სულ 28.000 მან“.

საიდან გამონახეთ პირველი 24000 და უკანასკნელი 1000 შესაერთებელი ციფრები. მეტყვით 24.000 მანეთად ხითაროვი იყო მორიგებულიო, მაგრამ ამის საბუთი? ვინ გითხრათ, რომ ხითაროვი 24.000 მან. აძლევდა სუხოდოლსკის სახლში და არა მეტს ან ნაკლებს. იქნებ თქვენმა ჩჩვილმა გულმა ვერ აიტანა ის ამბავი, რომ ხითაროვს ამხანაგობამ ხელიდან გამოაცალა მისგან ნაყიდი სახლი და თითონ დაიტოვა. ალბად ეს ცნობა ბ. ხითაროვისაგან მიიღეთ. მაგრამ ჩვენ თქვენსა და ხითაროვს შორის ნალაპარაკევს ანგარიშს ვერ გავუწევთ. ჩვენ, როგორც წინედაც, ეხლაც დოკუმენტებს ავალაპარაკებთ.

აი ბ. სუხოდოლსკის დეპეშა: Телавъ. Захарію Романовичу кн. Чавчавадзе. 15 тысячъ прицлаты предлагаютъ, могу продать 19 тысячъ, приплаты только сейчасъ. Суходольскій.

მაშასადამე, ბ. სუხოდოლსკისათვის უძლევიათ 15 ათასი მანეთი ბანკის ვალის გარდა, და რომ ბანკის ვალიც 10550 მ. მიუმატოთ 25.550 მან. და არა 24.000 მანეთი, ე. ი. მეტი 1550 მანეთით. ახლა მითხარით, რათ გადაყლაპეთ ეს 1550 მანეთი. რათ ჩაიდინეთ ეს არა საკადრისი საქციელი?! იმიტომ განა რომ 30.000 მან. ნაცვლად მიიღოთ 28.000 მანეთი?! აი რანაირი საბუთებით გამოდიხართ ბრალმდებლების როლში. ეს ერთი თქვენი საბუთის არარაობა. მეორე, საიდგან მიიღეთ 1000 მანეთი. ვინ და როდის გითხრა, რომ კიდევ 1000 მანეთი უნდა მიეღო ბ. სუხოდოლსკის და არა მეტი ან ნაკლები. თუ კაცი ხართ დამისახელებთ ამის შესახებ რაიმე საბუთს, გარდა თქვენი სნეული ფანტაზიისა.

მე ბ. სუხოდოლსკის სულ 2100 მანეთი ჩავაბარე. აი საბუთებიც:

1. 1915 года 10 іюля получилъ отъ Давида Петровича Лукашвили восемь тысячъ двѣсти рублей задатка за проданный Телавскому ссудосберегательному товариществу домъ, находящійся въ гор. Телавѣ. В. Суходольскій.

ცოტა ქვემოდ იმავე ბარათზე არის მიწერილი:

2. 1915 года 11 іюля получено еще по тому же счету, десять тысячъ восемьсотъ рублей. В. Суходольскій.

და კიდევ ერთი ბარათი:

3. 1915 года 27 іюля получилъ отъ Давида Петровича Лукашвили двѣ тысячи рублей, которые обязуюсь ему возвратить по первому его требованію. Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Василій Петровичъ Суходольскій.

ეს ხელწერილები სამივე სუხოდოლსკისაა: 8200+10800+2000=21.000 მანეთი. იხილე შესავალ-გასავლის დავთარი 1915 წ. მუხლები: 7262, 7577-ა და 8434.

ამ დოკუმენტების მიხედვით მაშასადამე მე სულ ჩამიბარებია 21.000 მანეთი. მაშ რა სვინდისითა სწერთ: „19000—2000=17000. ასე რომ ლუკაშვილმა დოკუმენტების მიხედვით ჩაბარა სულ ფულად 17000 მანეთი“.

და ძმაბიჭურის კილოთი იკითხავთ: „მაშ რა უყო ეს 2000 მან. მეჩეთი ააშენა?!“

თქვენ რომ იმდენად გაგიტაცოთ ქვენა გრძნობებმა, რომ ოთხი უბრალო არითმეტიკული მოქმედებაც დაგავიწყდეთ, ჩემი რა ბრალია? თუ გულწრფელად გინდათ გაიგოთ სულ რამდენი ჩამიბარებია ბ. სუხოდოლსკისათვის უნდა დოკუმენტებს დაეკითხოთ და არა თქვენს უილაჯო ფანტაზიას. დოკუმენტები ღაღადებენ, რომ: 10 ივლისს ჩავაბარე 8200 მ., 11 ივლისს—10,800 მან., 27 ივლისს—2000 მან. ყველა ეს მისამატებელი რიცხვებია და ერთი-ერთმანეთისათვის უნდა მიგემატებინათ. თქვენ კი მარტო ორი რიცხვი მიუმატეთ ერთმანეთს (8,200+10,800), ხოლო მესამე 2,000 მ. მათ მიმატების ნაცვლად გამოაკელით, რის საშუალებითაც მიიღეთ 17,000 მანეთი. ამ საქციელს სახელი თქვენ თითონ უწოდეთ. ბ. სუხოდოლსკი თავის მესამე ბარათში სწერს, რომ მან მიიღო ჩემგან 2000 მანეთი. თქვენ კი მეტის-მეტად გინდათ, რომ ეს ფული არა მას ჩემგან, არამედ მე მისგან მიმელოს. მაგრამ არა გაქვთ რა ამის არავითარი საბუთი, მომართავთ საძაგელ ხერხს და სცდილობთ თქვენის შეგნებულის თუ შეუგნებელის შეცდომითმეული საზოგადოებაც მოატყუოთ. სახელდობრ, რათა ჩემგან მიცემული ფული ჩემ მიერ მიღებულად ჩასთვალოთ, მისამატებელ რიცხვს 2000 მან. აქცევთ გამოსაკლებად, რითაც გინდათ ხალხს მოაჩვენოთ, რომ მე მიმიღია სულხოდოლსკისაგან ფული და არა ბ. სუხოდოლსკის ჩემგან. მაგრამ სირაქლემასავით თავს იმალავთ, ხოლო მთელი ტანი კი გიჩანთ, რადგან მე, რომ მიმელოს ბ. სუხოდოლსკისაგან ფული, ის კი არ მომცემდა ხელწერილს: მივიღე ფული 2000 მ. ლუკაშვილისაგანაო, არამედ მე უნდა მიმეცა სუხოდოლსკისათვის ბარათი, რაშიც იქნებოდა ნათქვამი, რომ მე მივიღე ფული 2000 მ. სუხოდოლსკისაგანა.

აი რას ლაპარაკობენ საბუთები, მაგრამ თქვენ მათ ღაღადს ყურს ვერ დაუგდებთ, რადგან ყოველივე მისი ხმა იმედებს გიცრუებთ და ააშკარავებს თქვენს სამარცხვინო გამოსვლას.

მაგრამ ხუთი შემკითხველი არა მარტო ანგარიშებში თვალმაქცობენ. აი კიდევ ერთი ნიმუში მათის მდაბალი თვალთმაქცობისა.

სწერენ: „პირდაპირ სცრუობს ლუკაშვილი, როცა აცხადებს 12.800 მ. ბარათზე 10.800 მ. მიღება აღნიშნა სუხოდოლსკიმ.*) ასეთი დოკუმენტი

*) ხაზი მე გაუსვი. დ. ლ.

თელავის ამხანაგობაში არ არის და ლუკაშვილი მთელ საზოგადოებას, ისიც გაზეთის საშუალებით, ატყუებს“.

ასეთი ამბავი არსად მომხდარა. არც თუ ამისთანა რამ სიტყვიერად ან თუ გაზეთის საშუალებით სადმე გამიცხადებია. და აბა ვნახოთ, მე ვატყუებ გაზეთის საშუალებით მთელ საზოგადოებას, თუ ხუთი შემკითხველი.

აი რასა ვსწერდი ამა წლის 6 ენკენისთვის „სახალხო ფურცლის“ № 666-ში:

„27 ივლისს მივიღე ხელწერილი ბ-ნ სუხოდოლსკისაგან, ხოლო 12.800 მან. ხელწერილი დავხიეთ და 10,800 მან. მიღება ძველ ბარათზე აღნიშნა (სუხოდოლსკიმ)“.

მაშასადამე, მე ვაცხადებდი, რომ 12800 მ. ბარათი დავხიეთ. ხოლო ძველ ბარათად ნაგულისხმევია პირველი ბარათი 10 ივლისის თარიღით 8200 მ. ეს ბარათი მინაწერით ზემოდ მქონდა მოყვანილი და ეხლაც ამხანაგობაში ინახება.

მე ვწერდი 12.800 მან. ხელწერილი დავხიეთ მეთქი მოსკოვში, შარშან, 27 ივლისს, მხოლოდ ხუთნი შემკითხველნი განზრახ ივიწყებენ ჩემ ნათქვამს და ამაოდ დაეძებენ ეხლა, ე. ი. ერთი წლისა და სამი თვის შემდეგ ქ. თელავში ამხანაგობის დოკუმენტებში.

საკვირველია ასეთი თვალთმაქცობა შემკითხველთა და სახიფათო ამათთანა კამათი, რადგან მიზნის მისაღწევად ყველაფერს კადრულობენ.

დ. ლუკაშვილი

(შემდეგი იქნება).

ქართველთა ცხოვრებიდან მოსკოვში

ნათქვამია, რომ თუ შენი სამშობლო გინდა შეიყვაროვო, დროებით უცხოეთში იცხოვრეო. ეს სანესებით მართლდება, თუ თვალს გადავავლებთ მოსკოვში მყოფ ქართველთა ცხოვრებას. ყოველი ქართველი, თუ ის კერას მოსწყვეტია, დედა-საქართველოს ძუძუს, სულითა და გულით მოელის შაბათ საღამოს დადგომას, რათა მისცეს თავს საშუალება დაივიწყოს წუთისოფლიური სიმწყავე და დროებით მიეცეს ნეტარების იმ ტკბილ წუთებს, რომელსაც კაცი, სამშობლოს მოშორებული, უცხო ხალხში იეცემა ხოლმე მშობლიურ ჰავის სუნთქვით ეს საშუალება ერთხელა გვაქვს ხოლმე ქართველებს კვირაში. ყოველ შაბათობით თავს იყრის თითქმის მთელი მოსკოვის ქართველობა აქ არსებულ „ქართველთა საზოგადოების“ დარბაზში. ერთი ასეთი საღამოც 15 ღვინობისთვე იყო, მხოლოდ უფრო მომხიბლავი, უფრო მიმზიდველი, ვიდრე სხვა საღამოები. ვისაც კი შეძლება ჰქონდა, ყველა მოვიდა ქართველთა დარბაზში. მიზეზი ამისა ის იყო, რომ ჩვენში მცხოვანმა მწერალმა ქალმა ეკატერინე გაბაშვილისამ გზათ გამოიარა მოსკოვში და ისურვა ამ წმინდა სულიერ დარბაზში მობრძანება. ეს ამბავი სწრაფათ მოედო მოსკოვის ქართველობას და დანიშნულ დროზე ყველანი იქ ვიყავით. განვლო პატარა ხანმა და საქართველოს საამაყოც იქ მობძანდა. აქ მას შეეგებნენ ხსენებული საზოგადოების წარმომადგენელნი და ვიდრე სუფრაზე მიიწვევდნენ, მოკლე და მხურვალე პატივისცემით გამსჭვალული სიტყვებით შემართეს. პირველი სიტყვა ექიმმა ბ-ნ ზანდუკელმა წარმოსთქვა, შემდეგ ირ. ამირეჯიბმა და მერმე კი ექსპრომტად შედგენილ ლექსით, ი. მჭედლიშვილმა. ტაშის ცემასა და აღფრთოვანებას საზღვარი აღარ ჰქონდა. გაიმართა შემდეგ ჩვენებრივი ქართული სიმხიარულე. ლეკური, უზუნდარა, სიმღერები, ლეკსები. საზოგადოების თხოვნით გალაქტიონ ტაბიძემ, ი. მჭედლიშვილმა, ივ. მოსიძემ და სხვ. თავიანთი მშვენიერი ლექსები, მოთხრობანი წაიკითხეს, რასაც აღფრთოვანებული ტაშის ცემა მოჰყვა. თუმცა ყოველ შაბათობით ასე ხდება ხოლმე, მაგრამ მაინც ვხედავდით ყველანი, რომ ამ შაბათს სულ სხვა ელფერი ედვა. როდი გვახსოვდა ის გაჭივრება, რომელსაც ყოველი ჩვენგანი უცხოეთში განვიცდით ხოლმე. ჩვენი მცხოვანი ეკატერინეს სახეც გვეუბნებოდა თითქოს: იმხიარულეთ, შვილებო, მოიგონეთ თქვენი საყვარელი საქართველო, ტკბილი ქართული ენა და ჩვეულებანი, სახე უცხოდა, უბაროდა, რომ ქართველები ასე ძმურათა და მეგობრულად სცხოვრებდნენ ერთმანეთში. დაბოლოს მოყვარულმა დედამ მოგვმართა მადლობით და გვსურვა არ დაგვიწყნოდა სამშობლო ჩვენი. ბოლო აღარ ჰქონდა აღფრთოვანებას და ტაშის ცემას, რის შემდეგაც ხელი წაიწერა საპატიო სტუმართა წიგნში და სიხარულით სავსე გულით დაგვშორდა. ყველას პირზე მარტოკა მისი სახელი ეკერა და აშნაირად სულიერად დაკმაყოფილებულნი და სანეტარო სამშობლოს მოგონებით დავიშალენით.

ჩვენი ფოსტა

თელავში ბ-ნს ქ—ელის. სამწუხაროდ თქვენი წერილი „ზვირთის“ უკანასკნელ ნომრის საპასუხოდ არ დაიბეჭდება, რადგან რედაქცია თავის დამცირებად სთვლის „ზვირთს“ და მის ხელმძღვანელებს რაიმე ანგარიში გაუწიოს.

რედაქტორ-გამომცემელი
სანდრო ზანდიაშვილი

ამიერ-კავკასიის რკ. გზის

ვაგონების მოძრაობა

(დრო ნაჩვენებია თფილისის)

თბილისიდან გადის:

ბათუმისკენ	საფ. № 3,	11.03	დილ.
„	სამგზ. № 9,	10.33	საღ.
ბაქოსაკენ	ჩქარ. № 6,	11.13	დილ.
„	სამგზ. № 8,	3.54	დღ.
„	საფ. № 4,	9.28	საღ.
ყარსისაკენ	სამგზ. № 4-ბ,	11.13	საღ.
თელავისაკენ	№ 4, 8 „ 58 „		დილ.

თფილისში მოდის:

ბათუმიდან	სამგზ. № 10,	9.52	დილ.
„	საფ. № 4,	8.38	საღ.
ხაშ.-ბორჯ.	სამგზ. № 20,	7.43	დილ.
„	სამგზ. № 18,	10.12	საღ.
ბაქოდან	საფ. № 3,	10.08	დილ.
„	სამგზ. № 7,	4.12	საღ.
„	ჩქარ. № 5,	8.48	საღ.
თელავიდან	№ 3, 6 „	24 „	საღ.

გამოიცა და იყიდება

პ. ოცხელის და ამხ. ფიგნის მაღაზიაში

(ქუთაისში)

რუსული ენის პირველ დამწყებთა სახელმძღვანელო „Новое Слово“ ნაწ. I, მეორე გამოცემა. უხვად დასურათებული, შედგენილი ხ. ოცხელის მიერ. ფ. ყდით 2 აბაზი.

ამ წიგნის პირველ გამოცემას თითქმის ყველა ქართული პერიოდული გამოცემა (გარდა ჟურნ. „განათლებისა“) თანაგრძნობით შეხვდა.

პრაქტიკის მექონი მასწავლებლები გამოცდილების შემდეგ იმ დასკვნამდე მივიდენ, რომ „Новое Ссловo“-თ სწავლებით მოწაფეები არაჩვეულებრივი ხალისით და წარმატებით ითვისებენ რუსულ ენას.

სასწავლო ოლქმა თანახმად მზრუნველის რჩევის დადგენილებისა ავტორს აცნობა ოლქის რეცენზენტის აზრი, სადაც სხვათა შორის ნათქვამია: Способъ разучиванія матеріала, предложенный составителемъ „Новаго слова“ имѣетъ несомнѣнныя достоинства, и умѣлое пользованіе имъ значительно оживитъ преподаваніе, а равно и усвоеніе дѣтьми русскаго языка... „Новое слово“ можетъ быть признано вполнѣ подходящимъ руководствомъ для грузинскихъ народныхъ школъ“.

(თ.—225—22)

საგალანტერიო მაღაზია

ერ. ივ. ჭავჭავაძისა და ი. ი. გველესიანისა

იმყოფება შუა ბაზარში, მანთაშევის ქარვასლაში.

ითხოვება უკვე ლგმარი საგალანტერიო საუკეთესო ხაძონელი: ჩულქეულობა, ქოლგები და სხვა ახალ მოდის საქონელი

(101—წ.)

ხილეული, მადნეული წყლის მხმარებელი საზოგადოების ყანმთელობის ინტერესი მოითხოვს: მოითხოვოთ და სვან ყოველთვის მხოლოდ მიტროფანე ლაღიძის და ამხ-ს ქარხნის საუკეთესო ხილის წვნით ქართულად თავმოთოთული ქალის სურათი, რომელიც დამტკიცებულია სავაჭრო სამრეწველო მინისტრის მიერ პეტროგრადში და თვით პრობკებსაც აწერია

„ლაღიძის წყალი“

მხოლოდ და მარტო ლაღიძის წყალია მომზადებული სრულიად უვნებელის მაღალი ღირსების მახალებისაგან, ნამდვილი და საუკეთესო ხილის წვნით და მასთანავე

სუნი და გემოც საამური აქვს

წყ.

ძ. თბილისში, ოლგას ქ. № 6, ჟურნალ-გაზეთების კანტორა ს ფიზ. მაღაზია

„განათლება“-ში

იყიდება ყოველგვარი ქართული წიგნები, მწერ. ხურათები, ომის ქარტები რომლებიც გაეგზავნება მსურველთ მოთხოვნილებისთანავე.

პროვინციელ აგენტებს გაეგზავნება აგრეთვე ყველა ადგილობრივი ჟურნალ-გაზეთები: „თანამედროვე აზრი“, „საქართველო“, „ეშმაკის მათრახი“, „თეატრი და ცხოვრება“, „სახალხო ფურცელი“, „ზვირთი“, ჟურნ. „განათლება“ კავკაზკოე სლოვო „თბილისის ლისტოკი“, „ორიზონი“, „შშაკი“ და „ხათაბალა“.

ფული და წერილები უნდა გამოიგზავნოს შემდეგი ადრესით: Тифлисъ почт. ящ. № 96, Сильвестру Р. Таварткиладзе.

ტელეგრამის ადრესი: Ольгинская 6. Таварткиладзе.

თევზის მრეწველნი

ძმ. ქეგველოვები

პუშკინის ქუჩა, საკუთ. სახ., № 9, ტელეფონი № 712.

ყოველ დღე მოგვდის საკუთარ და სავაჭრო სახლ. „ლ. ბაბლოვის-შვილ“, სამრეწველოებიდან ახალი ქვირითის ხიზილალა, მცირე მარილიანი, შავი „შემოშინა“ ხიზილალა, აგრეთვე ახალ-ახალი მტკვრის ზუთხი, თართი, ფარგა და ლოქო, გვაქვს აგრედვე მიღებული ყოველგვარი კონსერვები და სარდინკები რუსეთის და საზღვარ-გარეთის ფირმებისა ხანგრძლივ ინახება.